

România nu este
cu totul pierdută

Starea dezastreștează în care se găsește astăzi România are o multitudine de căuza. Nu ne putem nici analiza lor, nici relevarea efectelor pe care le-au generat. Ierarhia o va face cu siguranță mult mai bună și cu mult mai multă îndreptărire decât am putea-o face noi. Avenim însă obligația morală de a zăbovi puțin, încercând să atragem atenția asupra cauzei care a generat în principal dezastruul. Este vorba despre de corupție, de acest flagel, căuză a tuturor celor care ne macină. Fenomenul a luat proporții monstruoase, încât am fi tentați să calificăm drept senzatională situația în care am întâlnit și români cinstiți, corecți, integri moral și incorupțibili. Din fericire, lucrurile nu stau chiar așa. La o analiză mai atentă, care nici măcar nu presupune un efort intelectual deosebit, vom remarcă faptul că mareea corupție, marii corupțori și marii corupți lipsesc cu desăvârsire din anumite sfere ale vieții românești. Dacă puterea a admis că există corupție, dar fără corupțitori și corupți, noi ne veseлим doar auzind că este posibilă și o astfel de năzbătie, dar altceva nu prea putem face. De ce? Pentru că, excludând plevușca, marii rechini ai corupției bântuie tocmai prin cloaca puterii, acolo unde nouă nici nu este îngăduit și nici nu vrem să pătrundem. Pe cătiva îi cunoaștem bine, pe alții îi bănuim doar, însă mare lucru nu putem dovedi fără să fim acuzați că batem câmpii, facem simple speculații sau, mai grav, calomniem. Să totuși, ceva putem dovedi la nivelele de vîrf ale conducerii României, adică exact acolo unde corupția a atins paroxismul, nu s-aflat, în ultimii patru ani, nici un membru al PNTCD. Nimeni dintre noi nu a îndeplinit funcția de ministru, de secretar de stat sau de înalt funcționar guvernamental. Nu au existat din rândurile PNTCD prefecti sau subprefecti care să gireze vreuna din afacerile veroase care s-au făcut în țară, în dauna noastră, a tuturor. Nici în rândul ambasadelor sau consiliilor diplomatici nu au existat membri ai PNTCD.

Prișna presă au circulat numeroase liste cuprinzând nume ale demnitărilor și funcționarii publici corupți. Nici unul dintre cei dovediți ca infractori nu este țărănist. Fiindcă ne-am păstrat moralitatea și am rămas onești, n-am usurpat proprietatea nimănui. Fruntașilor PNTCD nu le-au fost reparații abuziv nici vile în cartierele rezidențiale, nici apartamente în blocurile construite în centrul Bucureștiului, destinate inițial nomenclaturii comuniste. În timp ce majoritatea învățătilor și-au încropit căte o mosioră în preajma marilor orașe, eludând cu nerusinare și fără teamă chiar și legile proaste pe care le-au impus prin forța majorității parlamentare de care dispun, noi ne-am mulțumit cu bucată de pământ sau cu o bucată din pământul moștenit de la moșii și strămoșii noștri. Dacă l-au avut și dacă nu ne-a fost furat, iar dacă am ridicat, peici, pe colo, prin locurile unde s-au făurit istoria și tradițiile noastre, căte o cruce sau un bust, am făcut-o adunând ban peste ban din contribuțiiile noastre modeste, fiindcă nici nu am organizat și nici nu am participat la hotările de tip Caritas, care au adus în sapă de lemn milioane de români, jefuiri de gangsterii naționali sub oblăduirea și în folosul potentatilor puterii.

O știre de ultimă oră primită la redacție îmi semnalează faptul că dîl Nicolae Vrăbișescu, primar țărănist, demis abuziv din funcție de guvernul Văcăroiu, a câștigat procesul intentat guvernului la Contenciosul Administrativ. Un final previzibil, de altfel, încercând să-l felicităm, ne-a declarat: "Nu eu trebuie să fiu felicitat, ci justiția română, care și-a făcut datoria. Așa cum am mai spus, eu sun primar ales pentru patru ani". Iată, deci, cum un primar țărănist acuzat de corupție de către un guvern corupt, este reabilitat de justiție. Înseamnă că România nu este cu totul pierdută.

Christos a înviat!

Invierea Domnului nostru Iisus Christos, trebuie să întărească credința în activul absolut spre care tindem, în triumful ideologiei creștin-

democrate și să sporască încrederea în apropiata inviere pentru care milităm. Sfintele Sărbători de Paști să găsească cîitorii noștri cu sufletele pline

de speranță în viitorul fricul pe care Dumnezeu l-a hărăgit acestui neam.

CORNELIU COPOZU

Seria a V-a, Numărul 31
16 PAGINI - 150 LEI

Săptămâna 27 aprilie - 3 mai 1994
Director : RADU VASILE

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

CHRISTOS A INVIAT!

Maxima săptămânii:

Efemeride 27 aprilie (Prier) - 3 mai (Florar)

"Cei mai rai dintre toți oamenii sunt aceia care îndrăznește să-i acuze pe alții de faptele ce li s-ar putea imputa lor înșile" (Isidor)

În intervalul acesta, pe 30 aprilie, ne amintim de Sf. Ap. Iacob, care era fratele lui Evanghelist Ioan, deci ruda apropiată a Mantuitorului. Era om simplu, din cei ce au trăit în secolul apostolilor, împreună cu Sf. Petru și Sf. Ioan. Numai îl să arătat de ceilalți apostoli, împreună cu Sf. Petru și Sf. Ioan. Numai îl să arătat de Mantuitorul în lumina Sf. Dumnezeiască pe muntele Tabor. După înălțarea Domnului, ajungând împărăță Cântigă, acesta dădu Palestina în stăpânire prietenului său de desfrâu, Agrippa. Noul stăpânitor, dorind să cucerească înimile evreilor, îl condamnă la moarte pe Sf. Iacob, care, predicand cu putere Sfintele Invățături, atrase dușmania rabinilor. Astfel, Sf. Iacob suferă, primul din cei 12 Apostoli, moartea de martir.

Vapor de pasageri în dreptul portului Galați. Astfel de vapoare asigurau și transportul poștal fluvial.

Cititorii întrebă, medicul răspunde

Dna P.E. din București, sectorul 2, vă rugăm să treceți pe la cabinetul medical, pentru a lăua o trimiteri la Clinica de fizioterapie a Spitalului Municipal. Durerile de coloană pe care le aveți sunt în legătură cu operațiile avute - boala în sine este rezolvată, iar aceste dureri, sunt convinsă, vor ceda după manevrele fizioterapeutice.

Dr. Agiulu Andrei, din Brașov cu diagnosticul ASCL, HTA, COLOPATIE, vă recomand continuarea tratamentului cu REDERGIN, BILICHOL, BRINERDIN, aşa cum am indicat la ultima noastră discuție. Cu prima ocazie vă rog a trece pe la cabinetul medical PNTCD pentru o nouă consultare.

Domnul colonel (r) Paul Diaconescu din Săcueni, durerile epigastrice (din capul pieptului) pe care le aveji de 30 de zile și pe care le descrieți că se calmează uneori măncând câte ceva, sunt caracteristice unei gastrite acute. Îmi pare rău că nu puteți trece prea curând pe la noi, dar vă recomand până atunci următorul tratament: TRISICALM 1 tb. de 3 ori pe zi și DICARBOCALM 1-2-3 tablete în cazul când durerile devin mai atroce. Peste zi beți numai infuzie de ceai gastric (plafar) neîndulcit.

Stimată doamnă Olimpia Marcu, din București, sectorul 3, fractura de antebraț pe care o aveți se poate consolida perfect după ce scoateți gipsul prin manevre fizioterapeutice de recuperare. Nu vă faceți probleme, mâna dreaptă o s-o întrebuiță foarte bine, dacă urmați întocmai tratamentul, care se poate completa prin cură balneară în această vară. Totul depinde de posibilitățile materiale de care dispuneți.

Domnul Ion Pană, din com. Pantelimon: eu vă înțeleg foarte bine grijile pe care vi le faceți cu dragul dvs nepot, foarte des copii din clasa I primă suferă de deviații ale globilor oculare când încep să scrie și să citească. Durerile de cap, somnojența ce o acuza Dănu sunt credibile de necesitatea corectării cu ochelari a neplăcerilor semnalate. Vă rog să veniți cu nepotul la cabinetul nostru, pentru a primi o trimiteri la Spitalul de ochi - unde după consultul de specialitate îl luăm ochelarii necesari unei vederi corecte.

Vă așteptăm.

Dominoara Grația Clea, din Orăștie, studență la filologie în București, nu cred că trebuie să vă faceți probleme cu migrenele (durerile de cap) pe care le acuzați - este aceeași recomandare ca mai sus. Veniți pentru același bilet de trimiteri în fiecare zi de la ora 8-15.

dr. Maria Jana Vissarion

27.04.1977 - Moare, la București, Camil Baltazar, poet modernist, traducător și autor de eseuri.

28.04.1957 - A luat ființă Federația Mondială a Orașelor Înfrânte. La noi, primele orașe înfrânte au fost: Sinaia - Alost (Italia), Galati - Coventry (Anglia), Craiova - Nanterre (Franța) și Cluj - Dijon (Franța).

29.04.1991 - Liberalii (prin PN - aripa Câmpenean) intră în guvernul Roman, beneficiind de statutul de partid aflat la putere, dar pretinzându-se în același timp în opozitie. Astfel, liberalii au continuat politica de colaborationism și ambiguitate inițiată, încă din 1943, de Gh. Tătărescu. Până la urmă, colaborarea cu forțele comuniste a eşuat în penibil.

30.04.1890 - Se înființează serviciul de transporturi "Navigația Fluvială Română".

1.05.1992 - După trei zile în care România a redevenit regat prin vizita M.S. Regelui Mihai I, televiziunea ne-a servit imagini grozesti transmise de la vizita de lucru făcută la Vaslui de personajul anatomic Ion Iliescu.

2.05.1992 - PNTCD, împreună cu PAC, PER, PSDR și UDMR decid să acționeze în comun exclusiv în cadrul Convenției Democrație din România, sub semnul electoral al Cheii.

3.05.1863 - Este inaugurată statuia lui Ștefan cel Mare la Iași, manifestație transformată într-un vehement apel pentru realipirea vechilor teritoriilor pe care vrednicul Domn a știut să le apele cu strănicie.

ANUNȚ

Moștenitorii legali sau testamentari cu domiciliul necunoscut sunt chemați la sediul notariatului din București, str. ILFOV nr. 6, sector 5, ora 9, la data de 16 mai 1994 (16-05-1994), în vederea dezbatării succesiunii defunctei Craciun Cornelia decedată la data de 30-01-1994, cu ultimul domiciliu în București str. Gheorghieni nr. 9, acțiune promovată de soțul defunctei.

PROTEST

Anarhia creată de guvernul Văcăroiu în agricultură pune în pericol existența fermelor țărănești chiar din vara acestui an, când țăraniii nu vor avea unde să-și vândă producția de cereale.

Instituția abilităță pentru achiziții ROMCEREAL, este în pragul falimentului, iar factorii de răspundere guvernamental și teritoriali: Prefectura, Camera Agricolă, Comisia pentru Agricultură a Consiliului Județean etc., se ocupă de alte probleme când ar trebui să găsească soluții concrete pentru depășirea acestei etape critice în care se mai află doar fosta Iugoslavie prin situația de embargou.

Paradoxal este, însă, situația de "autoembargou" impusă de actuala putere agricolă română.

Ca urmare, filiala Timiș a PNTCD protestează împotriva unor astfel de metode prin care se urmărește subtil, desființarea micilor proprietăți țărănești în favoarea privatizării "moșierilor roși", pe pământul altora.

Potențiații regimului Iliescu fac și în agricultură "concurență neloaială" poporului român.

Prim-vicepreședinte PNTCD Timiș
Preot Nicolae Striu

Multumim domnului TIBERIU JICHIȘAN, patronul firmei "Angela" SRL, pentru donația de 100.000 lei făcută săptămânalului "Dreptatea".

**Săptămânalul
"Dreptatea"**
figurează în Catalogul Presei
"Rodipet", la numărul 2129.
Doritorii pot face abonamente și
prin oficiile postale.

Dreptatea

Secretar general de redacție: MIRCEA VLAD

Sefi de departamente: DAN BĂNICĂ; informații: OVIDIU PÂTRĂȘCANU; politici: STEFAN CALIGĂ; internațional: IOAN FRÂNCU; sport: GAFRAȚ și machete: IOANA BERCIU

Editor: PETTER GHOSH; Grafică și design: MIHAELA MANOLACHE

Finanțări-contabilitate: ECATERINA BUCA

Juridic: GHEORGHE POPESCU

Departament publicitate și marketing: MARIA CĂPĂTĂNA

Documentare: CONSTANTIN CEACU

Difuzare: LIVIU VATĂ

Curier: LUMINIȚA DAMIAN

Corespondenți speciali: SUA: SILVIA DÜTCHEVICI

SUA și CANADA: ADRIAN MIHAI GRIGOROPOL

Geneva, München: STELIAN IONESCU

Tuttingen: RADU PÂTĂRLĂGEAN

Corespondenți teritoriali: SORIN GRECU - Cluj

TICU CIUBOTARU - Galați

VIRGIL COSMA - Iași

TOMA EDUARD DINU - Iași

RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara

NICU VRĂNEANU - Bacău

COSTEL IONESCU - Brașov

MĂLIN DUMITRU - Alba

VASILE VASILICA - Alba

IONEL BOTEA - Caraș Severin

FLAVIU BREZANU - Brăila

FLORIN RÂDULESCU - Vrancea

MIHAI ENCIU - Slobozia

GHEORGHE SIMIANU - Suceava

AUREL TEODORESCU - Argeș

DIANA MUNTEANU - Prahova

CĂTĂLIN MUNTEANU - Prahova

MIHAI BARBU - Valea Jiului

GHEORGHE TUDORAN - Arad

DANTE M.C. SEDAN - Timiș

PANAIT STĂNESCU BELU - Timiș

VICTOR PIETREANU - Teleorman

SORIN CUCUREZAN - Teleorman

IOAN GAVRILA - Tulcea

MICU DAN GRIG - Bihor

Redacția și administrația: Calea Victoriei nr. 133, et. 2

Tel. 650.41.25,
Fax 650.64.44.

70179, București, sector 1

Cont virament nr. 4510501106

BCS, filiala SMB.

Tehnoredactare computerizată

RL - Info Team:

Sefi tură calculator:

Mihnea Radu

Aurel Neagu

Tiparul executat la

tipografia Societății

"R"

Județul...
Adresa...
Locuință...
Județul...
Vicariatul 133, et. 2, sectorul 5, tel. 650.41.25, fax: 650.64.44. Cont virament nr. 4510501106 BCR SMB.
Suma de lei... mandați post...
Suma de lei... mandați post...
Suma de lei... mandați post...
Suma de lei... mandați post...

Conducerea centrală a PNȚCD s-a impus în conștiința politică a Europei printr-o activitate remarcabilă

• Sâmbătă, 16.04.1994, Președintele

PNȚCD, *Corneliu Coposu*, a avut o întrevedere cu *D. Jean Paul Carteron*, Președinte Forumului Crans Montana, care a avut ca temă stabilirea programului Conferinței și participarea membrilor PNȚCD la acest program.

• Miercuri, 19.04.1994, la cererea expresa a Primului Ministru al Olandei, domnul *Ruud Lubbers*, Președintele PNȚCD, *Corneliu Coposu*, a avut o întrevedere cu acesta, în afara programului stabilit de guvern. Întâlnirea a avut loc la Ambasada Olandei.

Îndeplinirea dorinței exprimate de domnul *Ruud Lubbers* a necesitat scurtarea cu o jumătate de oră a întrevederii acestuia cu domnul *Nicolae Văcăroiu*.

Domnul *Corneliu Coposu* a prezentat cu acest prilej cursul actual al politiciei interne și externe din țara noastră, evidențindu-se, în convorbiri, eforturile pe care opoziția, în general, și PNȚCD, în special, le depun pentru obligarea acțiunilor puterii din România, la respectarea statutelor democratice.

După această întrevedere, conducerea PNȚCD reprezentată de domnii *Corneliu Coposu*, *Ion Diaconescu* și *Ion Rațiu* a participat la recepția oferită în onoarea domnului Prim Minister al Olandei, *Ruud Lubbers*.

• În aceeași seară, Președintele PNȚCD a luate parte la lîneul oferit de Federația Americana a Muncii - Institutul Sindicatelor Libere.

Acest instituție a sustinut în perioada anilor '80 activitatea Confederației Solidarnoș din Polonia și, odată cu căderea comunismului, în Europa Centrală și de Est, ca și în fosta Uniune Sovietică, a sprijinit activitatea noilor sindicate libere și democratice din respectivele țări. Din delegația americană, cuprinzând reprezentanți din ramurile sindicatelor construcțiilor și transporturilor, au facut parte:

- *Paul Somogyi*, director executiv al Institutului Sindicatelor Libere

- *Charles Gray*, director al Departamentului de Relații Internaționale

- *Jerry Zellhoffler*, reprezentant al Federa-

rației în Europa ~

- *Heba El-Schazli*, responsabilă de programe

Pe parcursul dîinei s-a evidențiat rolul și importanța Sindicatelor în instaurarea și consolidarea democrației în țările post-comuniste, relația acestora cu partidele democratice, importanța sindicatelor ca factor de influențare a vieții social-politice.

• În perioada 21-24.04.1994, o delegație a PNȚCD, condusă de domnul Președinte *Corneliu Coposu* a participat la Halkidiki, în Grecia, la Congresul Partidului NEA DEMOKRATIA. Din delegație au mai facut parte domnul deputat *Mircea Popa* și domnul senator *Paul Popescu*.

Domnul *Corneliu Coposu* a fost ospătele de seama al Congresului, prezidând lucrările primei zile ale acestuia.

In cîndrumul de sănătate, adresat participantilor la Congres, Președintele PNȚCD a evocat tradiția prieteniei dintre România și Grecia și necesitatea ca ea să fie susținută cu toate eforturile în această perioadă confruntată cu importante conflicte în imediata apropiere a țărilor noastre.

“Colaborarea dintre cele două părți, în special, și între partidele creștin-democratice, în general, trebuie să duca la împlinirea idealului nobil și generos pe care și-l a împus creștin-democrația europeană – spiritualizarea frontierelor”.

“Unitatea și viitorul continentului european se identifică în viațimea noastră, cu unitatea și viitorul creștin-democrației” – a mai spus domnul *Corneliu Coposu* în cîndrumarea sa, care a fost apreciată la superlativ atât de domnul *Miltiadis Evert*, Președintele Partidului NEA DEMOKRATIA, cât și de domnul *Constantin Mitzotakis*, fostul Președinte al acestui partid și fost Prim Minister al Greciei.

La Congresul NEA DEMOKRATHA au participat reprezentanți de seamă ai partidelor creștin-democratice din Europa, ai Uniunii Democrat-Creștine - Partidul Popular European, ai Internaționaliei Creștin-Democrație.

- Jerry Zellhoffler, reprezentant al Federa-

Și pentru eroii Revoluției bat clopoțele

În București rănit de atâtaia dărămături și înimi, peste care s-au ridicat “victorioasele” etiuri ale megalomanului împușcat, a prins a se înălță prima biserică: zidire de rugăciune și slavă întru cinstirea și nemurirea tinerilor eroi, jertfi în Revoluția din Decembrie 1989. În 23 aprilie, de Sâmbătă lui Lazăr, au fost sfintite clopoțele care vor fi urcate în cele două turle, când va fi terminată construcția. Slujba de sfintire a fost oficiată de episcopul *Vicențiu*, părintele *Galeria* și părintele *Tulpan* de la mănăstirea Plumbuita, unde au fost turnate clopoțele dăruite de înreprinderea Neferal. Citorii Bisericii Eroilor Revoluției sunt părțini și urmași celor jertfiți în Decembrie '89, care au băut la multă porță pentru a strânge fondurile necesare, care între timp au devenit insuficiente. Tatăl lui *Dragos*, erou ce și doarme somnul de veci în cimitirul de marmură albă al tinerilor martiri, îmi spune cu lacrimi în ochi: “Trebuie să terminăm acest lacas! Pentru nemurirea și cinstirea copiilor noștri. Ni-a reproșat că stăm cu mâna întinsă

la pomana! Stăm! Din donație publică s-a făcut și Ateneul român. Atunci lumea a răspuns rugămintii ‘dati un leu pentru Ateneu’. Așa zicem și noi acum, noi care ne-am pierdut copiii în floarea tinerei” (*Dragos* avea 20 de ani); “dati un leu” pentru ca să putem termina Catedrala Eroilor Martiri. Va fi prima biserică înălțată în București, în locul atâtăși sfîntă biserică pe care le-a distrus dictatorul în epoca de aur a dărămăturiilor!”

... Dați din truda dumneavoastră, dragi cititori, din pănea dvs, că banii, știm, nu vă prisoșesc, dați “un leu” pentru această zidire de rugăciune a tinerilor martiri. Se cuvine să le cinstim în vece memoria.

Pentru donații au fost deschise conturile: cont CEC Filiala sectorului 5 nr. 45.11.09.136 și cont BRCE nr. 46.10.009497.3008. Din Sâmbătă lui Lazăr au prins a bate clopoțele și pentru Martirii Revoluției. Să ne închinăm!

Să le fie odihna veșnică, amintirea de-a pururea vîi. Să veghem ca visul și idealurile lor să nu se veștejească.

Apel

Senatorul PNȚCD de Hunedoara *TIBERIU VLADISLAV* și Organizația PNȚCD din Valea Jiului fac apel către toți consilierii PNȚCD din județ să protesteze în ședințele Consiliilor locale împotriva tarifelor ridicate privind taxele de păsunat.

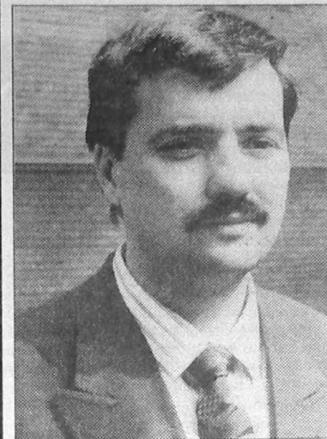
Considerăm imperios necesar revizuirea și modificarea de urgență a acestor taxe abente, deoarece nu au un temelii legal, iar în Parlament încă nu a fost finalizată Legea privind taxele locale.

După impozitul pe venitul agricol, la un interval scurt, un alt impozit loveste drastic gospodăriile țărănești și este posibil să apară și cel de-al treilea impozit - impozitul pe terenul agricol.

Credem că după toate aceste impozite, țărani sunt în situația de a predă statului tot ceea ce au agonisit.

Senator PNȚCD de Hunedoara
conf. dr. Tiberiu Vladislav

Tineretul național-țărănist își continuă lupta având în frunte o nouă conducere

Finalul primei zile a Conferinței a fost marcat de dl *Răzvan Dobrescu*, consultand juridic al OTPNȚCD.

Următoarea zi a fost în înregimea consacrată alegerii nouului președinte al Organizației de Tineret, de altfel cea mai puternică organizație de acest fel din țară. Asistat de un comitet de coordonare, format din 11 deputați *Constantin Dudu Ionescu*, *Nicolae Ionescu-Găbeni* și *Valentin Argeșanu* tinerii țărăniști au hotărât, în urma a două tururi de scrutin, ca președinte să fie dl *Dragos Oncescu*. Domnia sa este absolvent al Institutului de Marină “Mircea cel Bătrân” din Constanța, și a lucrat ca ingerin maritim mecanic. În prezent este consilier în administrația locală a sectorului 6.

Di *Dragos Oncescu* a avut amabilitatea să dea o scurtă declaratie în exclusivitate pentru cititorii “Dreptății”: “În viațimea mea, un lider al tineretului trebuie să fie deasupra unor disensiuni temporare, de origine naturală ar fi acestea, un om care să lupte pentru promovarea tuturor tinerilor. În același timp, el trebuie să fie un bun manager și să fie capabil a pună în valoare personalitatea fiecărui membru al Biroului de Conducere al Organizației de Tineret. Am dorit întotdeauna și suntem convins că am reușit și voi reușim în continuare să ducem politica a echilibrului”.

Ultima zi a Conferinței Naționale a fost dedicată alegerii noilor membri ai Biroului de Conducere. Prin vot secret, delegații județelor au hotărât ca aceștia să fie: d-na *Anca Cemea* și d-nă *Geo Călugăru*, *Tănase Barde*, *Iulian Fotă*, *Lauțiu Dumitrașcu* și *Petruș Peiu*. Noua echipă de conducere a OTPNȚCD, în frunte cu dl *Dragos Oncescu*, promite mult și este hotărât să canalizeze lupta tineretului în sensul revenirii la instituțiile tradiționale și fundamental ale democrației românești, pentru realizarea integrală a idealului național și înăpătirea unei democrații reale, folosind programul și respectând disciplina Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat. Redacția “Dreptățea” le adresează felicitări și le dorește succes deplin în batăliile pentru care s-au angajat. Suntem alături de tineretul național-țărănist și, împreună, vom invinge.

Ovidiu Pătrășcanu

La Zalău s-a desfășurat o importantă manifestare politică, excelent organizată

Filiația Sălaj a PNȚCD a organizat, la Zalău, sămbătă 23 aprilie, o întâlnire cu primarii, viceprimari și consilieri PNȚCD și ai altor partide, aleși pe liste Convenției Democrație din România. Prezidată de către dl. *Ioan Pușcaș*, președinte PNȚCD, Sălaj, întâlnirea i-a avut ca invitați pe domnii *Iulian Crețu*, viceprimar general al Capitalei, președintele Ligii Primăriilor și Consiliilor PNȚCD, *Vasile Vetișanu*, senator PNȚCD de Satu-Mare, *Vasile Gh. Victor Pop*, deputat de Sălaj și ing. *Aurel Vlaicu*, din partea Organizației Municipale Centrale. Au participat numeroși membri și simpatizanți ai PNȚCD, ale căror intervenții vor fi amplu reflectate în numărul viitor al “Dreptății”. Excelent organizată, manifestarea de la Zalău s-a dovedit a fi încă una din acțiunile importante realizate de PNȚCD în teritoriul. Așadar, în numărul viitor vă invităm să vă oprimă cu atenție și cu înțelegere asupra problemelor cu care se confruntă astăzi locuitorii acestui străvechi ținut românesc.

Mircea Vlad

Comunicat

Partidul National Regalist, unicul partid regalist-legitimist din România, va organiza în ziua de 10 mai 1994, sărbătoarea zilei de 10 Mai - sărbătoarea națională a regalității române - dată fundamentală a istoriei României, stat cu o tradiție monarhică bimilenară.

În acest scop, marți 10 mai 1994, ora 14, va începe de la Piata Universității un mars regalist al demnității și adevărului istoric. Marsul va urma traseul: Institutul de Arhitectură, str. *Edgard Quinet*, bulevardul *M. Kogălniceanu*, Piata Universității, Sala Dales, Piata Romană, Piata Victoriei, Calea Victoriei și se va încheia în Piata Palatului Regal, unde va continua cu mitingul omagial care va începe la ora 16.

Vă chemăm pe toti cei care iubiti istoria elevărată a României și doriti ca ocupația politică a țării, începută la 30 decembrie 1947, numită republică, să ia sfârșit prin ieșire definitivă a României din comunismul adus de tancurile sovietice. Vă chemăm pentru a cere închiderea regimului comunis de detenție politică în afara țării a Suveranului nostru legitim, Majestatea Sa Regală *Mihai I* al României, garantul independenței noastre fată de Kremlin.

Președintele
Partidului National Regalist
Cercet, sl. dr. *Mihai Zamfir*

"Bombonel" își învață ciracii politică și democrație!

Opunemica delegație PDSR, în frunte cu președintele partidului și al Camerei Deputaților, domnul Adrian Năstase, din care a făcut parte, "crema" PDSR, a vizitat pe 16 și 17 aprilie a.c. județul Vâlcea. Poate cineva să afirmă că nu a fost "crema" PDSR-ului, când, alături de mulți alții din delegație a făcut parte și onorabilul senator Gheorghe Dumitrescu, prietenul stimabilului și "respectabilului" prefect de Vâlcea, Iulian Comănescu? Și nota bene, delegația nu a stat numai o zi, ca în alte județe, ci două! Se vede treabă că a considerat că la Vâlcea este o "destabilizare" mai mare decât în alte părți, așa cum acuză PDSR-ul și PSM-ul vâlcen, prin pleia lor de "personalități" prefectul Iulian Comănescu, impreună cu "gașca" sa, alături de parlamentarul Severin Brăciu și Gheorghe Căuțiș, PDSR, Grigore Răbău și Ion Rotaru, din PMS. Așa o fi! Ba, sunt convins că este astăzi deosebare său că oamenii să-și sătură de corupție și abuzurile autorităților vâlcene, ce nu se mai termină.

Am auzit din mai multe surse, printre care și de la stimabilul nostru senator Gheorghe Dumitrescu, că am fost "cântă" în cor de "personalități" din biuvințatul vâlcen, PDSR și PSM, că merg la sate și instig oamenii să nu respecte legile, că acuz guvernul de corupție și incompetență (auzi ce îndrăzneală!) etc., etc., de parță se băteau turci, sau poate sărbări, la gura lor! S-ar părea că a fost o schelă-lăilă generală! Eu nu am fost invitat, cu toate că personal am dus sămbăta, 16 aprilie, la Călimănești cu "Mercedesul" meu (de care este afară de invidioș deputatul Căuțiș), doi ziaristi de la

Evenimentul Zilei și o ziaristă de la Etalon, ca să nu ducă cumva lipsă PDSR-ului de ziaristi. De aceea și tu din auzite că "Bombonel" le-a tras o săpunărie politică bună ciracilor săi. Căcă le-ar fi spus că nu a fost nici frumos nici democratic din partea lor să se joată de capul meu săptămână întregi pe unde m-am dus, că în calitate de senator am dreptul să fac declarații politice și că dacă vor să mă combată să nu decât să meargă săptămâna de săptămână prin comunele pe unde am fost eu și să mă "demonizeze" cu argumentele lor. Dar oare ce argumente? Au așa ceva?

Totuși, cred că le-a dat un sfat util pe care îl dădusem și eu, fără spor însă, deoarece onorabilitii noștri sunt sclerozați de totalitarism, cîstea comunism. Poate, în ciuda antecedentelor sale, are succes domnul președinte Adrian Năstase, care, cu această ocazie, mă făcă să înțeleag de ce este pericolul "Bombonel". Este într-adevăr o "bomboană" de om!

P.S. Păță am, atât, stimabilii PDSR-isti și PSM-isti din Prefectura vâlcenă au reușit, cu sfaturile lor date înainte de săpuneala, să bagă la apă primarii de la Drăgășani și Sutești. Pentru binele public, sper să-și continuă acțiunea contra proprietarilor primari de teapa celor menționați.

O săptămână de lupte grele cu eșecuri și victorii

Luni, 18 aprilie a.c., după-amiază, nu am făcut audieri în Comisia de cercetarea evenimentelor din decembrie, deoarece domnul locotenent col. Agârbiceanu pur și simplu nu s-a prezentat.

Mergând în plen, am constatat că băncile opozitionii erau goale, eu întrând, cum s-ar zice, ca mușcă-n lapte. Bineînțele, am părăsit imediat sala, lămurindu-mă că se discuta raportul de mediere la Legea impozitului pe venitul agricol, noi, opozitia facând o încercare disperată de a rez-

inge raportul prin nererealizarea vorborumului. Nu am reușit deoarece PDSR a făcut o mobilizare demnă de PCR, fiind prezenta toti ministrul-senatori, spre exemplu, iar PDAR-ul, care susține că apără interesele agricultorilor, nu a părăsit sala. Este o mare infrângere numai pentru noi, cîi pentru întreaga tărâinime care va fi și mai aspru pauperizată de această lege promovată de guvern.

La Legea privind exproprierile pentru utilitate publică, senatorul PNTCD de Maramureș, Voicu Valentin Glodean, a introdus la articolul 34 un amendament prin care se prevedea restituirea caselor expropriate pentru demolare dar nedemolate și a terenurilor din intravilan pe care nu s-a construit încă nimic. La vot, 52 au fost pentru, 49 contra și 2 abțineri. Deci am câștigat o mare victorie la un vot diferență. Aceasta ar fi fost mai mare dacă la PDSR nu erau unii care au votat și pentru alții, ceea ce nu se întâmplă prima dată.

Dar cînd s-a pus la vot întregul rezultatul a fost 51 pentru, 49 contra și 3 abțineri, deocamdată am pierdut. Sper să am ocazia la mediere, ceea ce ar fi în sprijinul domnului oamenilor.

La medierea Legii privind impozitul pe taxele locale s-a reușit, tot ca urmare a unui amendament depus de senatorul Glodean, taxele de ordinul a 120 de lei pe metru pătrat și pentru grădini, urmărind ca pentru același imobil să fie plătită numai pentru suprafața construită și pentru grădini, urmărind ca pentru același imobil să fie plătită conform Legii impozitului pe proprietarii a circa 5 milioane de case și milioane de apartamente a căror fiscalitate sînt imitători usurății.

Deci, încă o nouă victorie, care va fi confirmată și la votarea medierii în Comisia de mediere.

Nu am reușit însă să reducem majorarea impozitului cu 50 la sută pentru casile și suntem societăți comerciale, ceea ce este redus deoarece societățile plătesc în plus taxă venit, atunci cînd le plătesc, dacă nu sunt reprezentanții puterii.

Iată că de greu este drumul către o lege a impozitelor și taxelor pe care îl delibera guvernul îl ignoră. Sperăm ca ele să învețe pentru viitorale alegeri că ceea ce se întâmplă în parlamentul actual nu uite un vechi proverb românesc: "Fără doarme aşa cum își asteme". Deci, vedem să vă veți asteme la viitoarele alegeri parlamentare.

Serban Sandu
Senator PNTCD de Vâlcea

P.S. Domnul Agârbiceanu a venit de la Drăgășani și a fost audiat.

LUMINI ȘI UMBRE DIN SENATUL ROMÂNIEI

ÎNTREBARE - Pentru DI OCTAV COSMÂNCĂ, secretar de stat la Departamentul pentru Administrație Publică și Locală

Este statutară o hotărâre a Consiliului Local Brăila luată în foaierul Teatrului "Maria Filotti" cu votul a 18 consilieri care au votat astfel: 10 pentru, 6 împotriva și 2 abțineri?

Mentionez că, prin această hotărâre s-a acordat titlul de Cetățean de Onoare domnului Fănuș Neagu.

În statutul de funcționare al Consiliului Local Brăila, la Art. 15 este stipulată

condiția necesară acordării titlului de cetățean de onoare și anume: "Se acordă titlul de «Cetățean de Onoare» cu votul pentru a 2/3 din numărul total al consilierilor".

Consiliul local Brăila are în componență 39 de consilieri.

Deputat PNTCD,
Marcu Liviu Nicolae

Către BIROUL PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

A vînd în vedere prevederile Constituției României și ale Regulamentului Camerei Deputaților cu privire la informarea deputaților precum și la obligația funcționarilor publici de a pune la dispoziția parlamentarilor documentele necesare informării acestora, doreș să adue la cunoștință următoarele aspecte și totodată solicit luarea măsurilor necesare, mergându-se până la desfășurarea celor care încalează legea de bază a României.

În data de 01.04.1994 am solicitat președintelui F.P.S.Brașov să studiez liste cu numirile în consiliile de administrație precum și reprezentanții din Adunarea Generală a Actionarilor din Societățile comerciale ale județului

Brașov.

Refuzul președintelui F.P.S. Brașov de a pune la dispoziție aceste documente a fost categoric, împiedicând în felul acesta desfășurarea activității parlamentarilor alesă în județul Brașov.

Solicit Biroului Permanent al Camerei Deputaților să ia măsuri pentru informarea corectă a deputaților de către cei care dețin funcții administrative în F.P.S. (dacă nu se consideră că F.P.S. este un stat în stat) precum și sanctiunea drastică a președintelui F.P.S. Brașov care a închis Constituția României.

Deputat PNTCD,
Sorin Lepșa

INTERPELARE

În luna februarie 1993, am interpelat Guvernul în legătură cu întârzierea eliberării cărților de alegător. Ni s-a răspuns atunci că o metodologie ar fi în curs de elaborare, prin care să se pună la punct toate detalii tehnice în legătură cu conținutul, forma, tipărire și eliberarea cărților de alegător.

De atunci au trecut 14 luni și cărțile de alegător nu numai că nu au fost eliberate alegătorilor, dar Guvernul nu s-a mai manifestat în vînă fel oarecare în această chestiune.

Legea electorală prevede că alegătorii își exercită dreptul de vot în urma prezentării la birou electoral al secției de votare a cărții de alegător. Numai în mod transitoriu legea prevede participarea la vot pe baza listelor de alegători.

Subiectul este de actualitate, deoarece importanță factori politici, inclusiv partidul aflat la guvernare, discută posibilitatea unor alegeri anticipate.

Exercitarea dreptului de vot în urma prezentării cărților de alegător este de mare importanță, deoarece ea asigură alegerile mai corecte. Cunoscând că toate alegerile, începând cu cele din 20 mai 1990, au fost falsificate și din cauză că s-a votat pe baza listelor de alegători,

grupul nostru parlamentar își exprimă îngrijorarea în legătură cu întârzierile emiterii și eliberării cărților de alegător.

Considerăm că de la data interpelării noastre anterioare era timp mai mult de suficient pentru elaborarea unei metodologii și pentru tipărirea eliberarea cărților de alegător.

Cunoscând că toate aspectele legale de aceste operații nu ridică dificultăți deosebite, nu putem acuza guvernul de incapacitate,oricăt de incapabil ar fi să guvernă. Singura explicație plauzibilă este că guvernul și PDSR pregătesc o nouă masivă fraudă electorală la națională. Singura posibilitate pe care guvernul de a scăpa de acuză este intenția premeditată de a falsifica viitoarele alegeri prin neemiterea cărților de alegător este emiterea acestor termenul cel mai scurt.

Față de imensa importanță desfașurării corecte a alegerilor, punem vedere guvernului să tipărească și să emite cărțile de alegător cel mai târziu până la data de 1 iulie 1994.

Deputat PNTCD
Răsvan Dobrescu

DOMNULE MINISTRU IULIAN MINCU,

La cele serise de dumineavoastră în "Vocea României" la data de 14 aprilie a.c., repet serise de dumineavoastră într-un stil inconfundabil, ce vă caracterizează, vreau să vă conving și să opiniu publică și eventualii cititori ai sus-numitei gazete că tărânișii nu sunt în spatele Convenției

Mediilor Democrați, ei Convenția Majoră Democrată este formată în special de jurnali și își are sediul chiar în incinta PNȚCD.

Dr. GEORGE CALIN
Președinte C.M.D.

Dreptatea

Parlamentul României Camera Deputaților

Subsemnatii, deputati in Parlamentul Romaniei, protestam impotriva abuzurilor exercavate de domnul Pantilimon Medar, director la Directia Filiala a F.P.S.-ului, care

incalcă prevederile Constituției, art. 66, alin. I și articolele 160, 161 și 162 din Regulamentul de funcționare al Camerei Deputaților, refuzând să pună la dispoziția parlamentarilor

Protest

documentele și informațiile solicitate.

Totodată, protestăm asupra modului arbitrar în care domnul director Pantilimon Medar desfășoară activitatea, nemovit reprezentanții F.P.S. numiți

prin contractul de reprezentare emis de F.P.S.

Față de cele de mai sus și de repetatele abateri semnalate inclusiv de la tribuna Camerei, Deputaților și Senatului, cerem destituirea domnului director Pantilimon Medar și înlocuirea lui cu o persoană competentă și credibilă.

1. Gheorghe Negru	PNTCD	4/11
2. Petru Boeriu	PNP	2/11
3. Andrei Bozianu	PSD	1/11
4. Radu Bozianu	PSD	1/11
5. Dumitru Bozianu	PSD	1/11
6. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
7. Petru Bozianu	PSD	1/11
8. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
9. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
10. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
11. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
12. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
13. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
14. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
15. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
16. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
17. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
18. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
19. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
20. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
21. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
22. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
23. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
24. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
25. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
26. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
27. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
28. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
29. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
30. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
31. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
32. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
33. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
34. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
35. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
36. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
37. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
38. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
39. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
40. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
41. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
42. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
43. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
44. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
45. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
46. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
47. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
48. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
49. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
50. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
51. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
52. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
53. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
54. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
55. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
56. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
57. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
58. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
59. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
60. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
61. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
62. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
63. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
64. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
65. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
66. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
67. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
68. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
69. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
70. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
71. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
72. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
73. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
74. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
75. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
76. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
77. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
78. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
79. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
80. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
81. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
82. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
83. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
84. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
85. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
86. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
87. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
88. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
89. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
90. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
91. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
92. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
93. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
94. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
95. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
96. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
97. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
98. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
99. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
100. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
101. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
102. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
103. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
104. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
105. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
106. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
107. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
108. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
109. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
110. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
111. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
112. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
113. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
114. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
115. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
116. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
117. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
118. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
119. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
120. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
121. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
122. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
123. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
124. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
125. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
126. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
127. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
128. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
129. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
130. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
131. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
132. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
133. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
134. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
135. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
136. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
137. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
138. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
139. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
140. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
141. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
142. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
143. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
144. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
145. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
146. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
147. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
148. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
149. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
150. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
151. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
152. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
153. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
154. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
155. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
156. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
157. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
158. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
159. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
160. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
161. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
162. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
163. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
164. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
165. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
166. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
167. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
168. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
169. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
170. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
171. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
172. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
173. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
174. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
175. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
176. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
177. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
178. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
179. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
180. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
181. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
182. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
183. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
184. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
185. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
186. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
187. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
188. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
189. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
190. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
191. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
192. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
193. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
194. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
195. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
196. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
197. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
198. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
199. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
200. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
201. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
202. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
203. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
204. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
205. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
206. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
207. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
208. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
209. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
210. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
211. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
212. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
213. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
214. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
215. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
216. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
217. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
218. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
219. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
220. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
221. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
222. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
223. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
224. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
225. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
226. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
227. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
228. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
229. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
230. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
231. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
232. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
233. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
234. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
235. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
236. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
237. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
238. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
239. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
240. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
241. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
242. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
243. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
244. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
245. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
246. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
247. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
248. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
249. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
250. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
251. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
252. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
253. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
254. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
255. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
256. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
257. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
258. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
259. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
260. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
261. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
262. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
263. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
264. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
265. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
266. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
267. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
268. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
269. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
270. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
271. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
272. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
273. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
274. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
275. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
276. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
277. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
278. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
279. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
280. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
281. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
282. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
283. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
284. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
285. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
286. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
287. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
288. Gheorghe Bozianu	PSD	1/11
289. Gheorghe Bozianu		

Cronica

Între două duminici

La distanță de o săptămână, iată, Constantin Martinicu, mereu apelat cu dragoște, înțelege și iostește spre soarta țărănuilui, ne-a prezentați o afișă de "viață" a satului. Cea adevarată, netrecută prin lentilele ochilor lui roz-trandafirii ale lui Alexandru Popescu. Formând o echipă excelentă cu susținători și talentați Viorel Văra și Ionuț Mărgărit, s-au deplasat în trei județe: Alba, Teleorman și Sectorul Agricol Ilfov, demonstrându-ne, la fata locului, că de minunătă a fost întocmită Legea fondului funciar și care sunt "roadele" ei. De își vine să te întreb, pe bună dreptate, dacă nu anume a fost mitocosită și indelung "elaborată" ca să se ajungă unde suntem azi? Adică să-i aducă pe țărani în stare de disperare încât să fie obligați "de bunăvoie" să renunțe la pământ! Sa se termine odată cu toată tărâșenia și fărădeleaga Legii 18. Să se reînființeze vechile ceapeci bozetează "associații agricole", întru fericirea și "visul de aur" al ales-realeșilor. "Dacă sunt nerigoli și aplicarea legii, zice ingenu președintele de Alba, sunt pot adresat justiției și se va face dreptate!" La astăzi o afirmație, dacă ar fi avut obraz, cu siguranță că i-ar fi căzut de rușine, cind să bine că țărani aceștia nedreptății sunt bâtrâni și secătuții după ce și-au cheltuit toată viața și vîlga pe tarlalele "înfrânte" să îmbuibe

conducerile incompetent și nesătule. Nu mai au nici putere nici bani să meargă prin tribunale. Realizatorii, poposind doar în trei localități din țară, ne-au arătat cum a fost "împărțit" pământul țărănuilor între membrii comisiei primăriei, sau prietenii, iar bieții bâtrâni, cărora li s-a furat o dată pământul la colectivizare, s-au văzut furăți a doua oară... conform "legii". Am mai văzut cum cabanele cu "circuit închis" construite pe pământul lor moștenit din moși strămoșii, pentru chefulor de taină ale mahărilor județene, au rămas tot "ferecate" și tot pentru petrecerile acelorăși stăbi "revigorăți" după imbulzeala din decembrie: cum se face "totul" pentru a se destrăma asociațiile familiale alcătuite cu buna înțelegere între rude și vecini, nefiind cele "visate" de președintele Iliescu. Și toate acestea, sub aripa ocrotitoare a Legii fondului funciar! În aceeași emisiune, ce bine a sfătuit-o "pagina" din Martinicu, vedem agricultura olandeză la ea acasă (ce-i drept deplasarea nu a făcut-o un "agrarian" elion Ionel Cristea, dar este o altă poveste) și altum că fermele de legume și florii ale olandezilor au fost construite de către stat și date în arendă familiilor respective pe o perioadă de 20 de ani (impăcare se poate prelungi, după dorință), că dobândă percepută de același stat este doar de 6% (la noi pentru dobândă pe un an, al

unui credit, țărani trebuie să dea venitul agricol pe doilă) și alte multe înlesniri. Aflăm totodată că renumitele flori și legume care se iau calea exportului în întreaga lume, se produc pe sol "hidroponic" adică pe suport de vată minerală, primita tot din partea statului. De necrezut, nu? "Ce ne lipsește nouă să avem rezultate ca în Olanda", întrebă, voit "naiv" Constantin Martinicu. Pământ aveam, aveam și țărani care sunt sare pământului!... În vitalul emisiunii pun punctul pe "i": - "În Olanda statul este un slujitor al națiunii! La noi e invers!" Că la noi și invers, se poate constata la tot pasul, fără mare cinăză. Se vede cu ochiul liber! Este o razină pe care o trăim din plin și în continuarea "iepocii de aur". Că nimic nu se schimbă. De unde și zicala "Iliescu pentru noi, este Ceaușescu do!" De am ajuns aproape muritor de foame, la nici un cincinal de la "cacealmăna" din Decembrie! • Date extrase din cîteva anechete recente transmise pe micul ecran: familile cu trei și patru copii trăiesc sub pragul sărăciei; la mia de mări născuți se înregistrează 23 de decese (taici suntem primii în Europa!), în județul Iași, cel drag președintelui Iliescu, un mare număr de copii nu merg la școală, părintii neavând posibilitatea să le asigure cele necesare... Astăzi vor învăța în limba turească, materie nou introdusă în

programa școlară, "cântănd" "cântănd" am învățat și limba rusă, Spitalul de Urgență, pentru un fanță de 15 ani aflat în comă se fac apeluri următoare, cerându-se un mediean sau salvator care nu se găsește în țară, în nouă ministrul sănătății, el Julian Minciu, bătăiță prin Danemarea... să vadă dacă nu-i să putred în... România! Capitala a ajuns o acușă criză de lapte. Guvernul își înțelegește: va mulge vacile mai mult, pentru bucureșteni! Si toate acestea pot fi petrecut în dărdora săptămânii cu Crăciunul. Pe care am adus-o și noi "căciula". Să vadă toți participanții rebotizata "Tineretul Poporului" și Bulevardul "Victoria socialismului" asupra întregului popor! La Fudulie nu nu intră nimănii. Dacă nu pare rău de ceva, îmi pare rău de Plaza Domingo, a fost prea obosit și, cu scuzări, răgăore, și-a contramandat vizita la Cotroceni. Si când te găndești că președintele de la cuciuneni tocmai primește în dar o percheie de superbe cisme texane, Să-l "înalțe" puțin din tocuri în ochi, renumitul sănătăție. Dar nu-i bătăcișorul își va face rost și de o "sombă" de realus care să se poată apuca de... văcă-roșii!

Rodica Rădu

Scrisoare deschisă

Dominule
Alexandru Popescu
- redactor la T.V.R. -

Că sunteți adânc pătruns de spiritul etatist-colectivist, că atăram un activist notoriu și nu o simplă victimă a unor sechale ale "prețioasei învățături marxist-leniniste" atăi dovediți-o nu o dată în emisiunile realizate de dumneavoastră.

Si emisiunea "Viața Satului" de duminică, 10.IV. 1994 a venit ca o nouă confirmare a celor afirmate mai sus (emisiunea fiind dedicată - NOTA BENE - cercetării în agricultură).

Mai întâi o întrebare: Ce atăi căutat în Iași? Cine v-a adus aici să realizeze acea emisiune cu pronunțat caracter diversionist...?

Însăși începutul emisiunii, cu acel "raport" în pur stil de plenără de partid comunist, ce ne-a fost oferit de t.v. Constatin Dascălu, fostul și actualul activist, și al Direcției Agricole, fostul nomenclaturist al răposului p.c.r. și, mai nou, al actualului PDAR, fostul și actualul colaborator al fostului secretar p.c.r. Ion Hiescu și V. Surdu, raport care să-a dovedit că nu avea nimic comun cu emisiunea, ne-a arătat că... "persoanul" în cauză a judecat (sustinut de dv.) să-și popularizeze chipul atât de cunoscut și dizgrațios în tot județul Iași (nici nu s-a terminat cu...) "afaceră agronomilor" și tovarășul nostru are curajul să înțâmpe disertații pe micul ecran.

Apoi, apariția, pe ecran, a inginerului Stefan Vișoianu, veche slugă a "nomenclaturii peceriste ieșene" (inclusiv Ion Hiescu și Victor Surdu) care, încă înainte de apariția cadruului legal, a "confiscat" patrimonul fostului CAP Ciurea (al cărei președinte era), punând bazele "AROIND-Ciurea"!!! Si, aceasta se întâmplă în anul 1990! O întreagă campanie s-a dus în presa locală (și nu numai), iar procesele judiciare pierdute au venit să confirme, din plin, realitatea celor prezentate în presă!

Si, apoi, cum de a mai avut curajul (te să nu spui nerușinare!!) acest Șt. Vișoianu să mai și peste... picior ziarul local "Monitorul" (ziar care i-a demASCAT toate matrapazlăcurile!!!). Sau, să îi uitat

Șt. Vișoianu și de "locul de noapte" amenajat la CAP Ciurea, locul unde își "pierdeau" noptile nomenclaturiștii peceristi ieșeni și care a fost lăsat "dispărut" într-o noapte atunci când s-a aflat de o anechetă ce urma să vină din partea fostului c.e.-p.c.r.?

Nu am nimic cu cei lăși invitați prezenți în emisiunea "Viața Satului" din 10.IV.1994 și care corespundea scopului "declarat" al emisiunii: "cercetarea în agricultură". Dar, de ce domnule Al.Popescu i-ati amestecat pe acești onorabili domni în moirciila în care s-au bălăcise și se mai bălăcesc foșii și actualii nomenclaturiști ca C.Dascălu și Șt.Vișoianu? Cu asemenea... "mestecăton" de demagogii vreji să realizezi emisiunea "Viața Satului", să veniți în sprințul țărănuilor?

Dominule Al.Popescu, sunteți renunțat prin atitudinea etatist-colectivistă pe care atăi adoptat-o în toate emisiunile pe care, din păcate, le-ai realizat. Una este a pleda, pe înțelesul țărănuilor, în sprințul ideii de a se lura pământul cu mijloace mecanizante, cu tehnologii moderne, ceea ce presupune tarlale de teren agricol de minimum 10 ha și alta este a folosi, până la saturare și respingere, limba coliectivistă, specifică comunismului, la care țărani (și nu numai ei!) fac "alergie"! Nu ai asemenea personaje de care să folosiți adesea și nu cu atitudini de care nu vă puteți debarașa, veți veni în sprințul țărănuimii și, în general, al agriculturii și al economiei în întregul ei!

Dominul Al Popescu "otrăvit" țărănește (și nu numai pe el) prin "strecătură" în emisiunea "Viața Satului", a unor crămpăie de discuții care să compromită ideea de proprietate individuală a țărănuilor, a căror dragoste strâmoșească care i-a legat și-i legă de glăz străbună nu le-a putut să îl distrusă în cei 40 de ani de colectivizare forțată și nu le-o va putea distrugă nicăi "otrăvă" emisiunilor realizate de dv.

Încheiere vă dau un sfat: lăsați-vă de realizarea de emisiuni economice și căutați-vă de lucru "ceva" ce corespunde în vremurile actuale și viitoare - posibilităților de care dispuneți...!

Const.Mandrea

Unde e nevoie, e și o soluție!

Înțeț, dar sigur, guvern și municipalitate se îndreaptă către o soluție de perspectivă privind curătenia, aspectul și confortul Capitalei noastre, reputația, cândva, pentru apă cea dulce a răului care o străbate și pentru grădinile sale immensmate, oferind o minunată tibă, în ceasurile de digestie. Găzduirea către unei Conferințe internaționale o dată pe lună, cu continuarea sistematică de lucrări edilitare similar celor întreprinse pentru adaptarea Forumului Trans Montană, ar oferi sansa nu numai a unor înnoiuri ocazionale, ci și a unor transformări nu spuse în revoluționare, căci de la o vreme această sintagma a căpătat conotații cam prea variate, dar, oricum, de esență.

Fonduri sărăcăuți, cu siguranță, fie și prin obișnuita practică a unei binevenite întârzieri a prezentării și votării bugetului anual de stat, acolo unde numai "dervișii și vizionarii" ar putea approxima la ce sumă exactă se va ridica acesta, din ce surse se va alimenta, cu care rată a inflației - și alti parametri anumiti născuți ca să dea bătăie de cap. Volatarea, pe la jumătatea anului a bugetului în curs văd este înțelepicuine, prevădere, o volare care să producă pe la căderea primei zăpezii, ar dovedi genuin. Nimeni n-a murit de nerăbdare ori de înimă rea în lipsa bugetului de stat, iar dacă nu sunt venituri atunci, cu buget sau fără, tot una este...

Intr-o clasice teorie de economie politică, datorată unui specialist de marcat, bancher și britanic, pe desupra - pe numele lui Law, autor, de altminteri și al unui foarte interesant experiment financiar, e drept că nu la el acasă, ci în Franța vecină, se preconiza sporirea cheltuielilor statului, ca remediu la un apropiat faliment. Law nu cunoșteau vorba română - unde mergea mai... prin care odată, mai mult, geniu popular și-a manifestat în lanțul carpatice, precocitatea protochronistă, dar a prins-o din

Scepticul incurabil

căva îi va aduce aminte, neapărat de București, iar dl Peres...

La Forum, s-a discutat mult, cu prea mulți și de către cei mai indicați din viitorul pieței, pe cînd în Matache și Andrei Șaguna, în lădiță cu modic, dar nobil conținut, răsfătuau trufandalele vegetale ale locurilor printre banane și găgăișii de kiwi, dresără gustări calde, iar voi, bucureșteni, bucurăvali. Una din zece gropi în astăfătă acoperită, celelalte vor fi și ele umplute cu bitum, care cu ciment, deindărăt, și alte manifestări internaționale de prestigiu și ceea ce însoțește în soartă tunuri, de azi și de apoi vor poposi în urbă. Nu-s mijloace, altă situație din horoscopul astă și altă calea înțelepcii, aflată în aceeași surse de securitate. Iar acelor străini, ce, după numărul acestor, nu se vor convinge că sunt nemulți, și, oricum ar întoarce-o, mai ingineri decât ei - rușine să fie!

Barbu Cioculescu

Dreptatea

La fiecare început de mai vom pune o floare pe mormântul său

Generației celui de-al doilea război mondial, care și-a făcut datoria de onoare cu atât de sacrificii, după încheierea păcii avea să-i stea în cale o altă și grea încercare: aceea de apărare a însăși existenței Neamului Românesc, amenințată prin aducerea la putere a partidului comunist de către trupele sovietice.

Soldați și ofițeri, tinere și tineri, elevi și studenți, s-au angajat cu sufletul lor curat în lupta anticomunistă alături de PNT, formând "Rezistența Națională" și având ca simbol pe cei trei "M": Mihai, Maniu și Mihalache, continuând lupta, și după 1947, până la jertfa supremă.

Răstoind parfumatul album al unor duioase amintiri, m-am oprit la pagina *Arlette Coposu*, născută la 1 mai 1916, în orașul Constanța. Tatăl, bănean, ofițer de grăniceri, mama, de origine elvețo-franceză, au dat copiilor o educație deosebită. Cursul liceal l-a absolvit în mod

strălucit la Chișinău, unde tatăl, ajuns la gradul de general, se afla la datoria pe graniță marcată de bătrânu Nistru. În anul 1940 a fost angajată la Ministerul de Externe, iar în 1942 s-a căsătorit cu tânărul Corneliu Coposu, conștiens că evenimentul său va marca destinul. Între anii 1944-1947, alături de soțul său s-a găsit între tinerii studenți și studențe naționaliști, plini de prietenie și generozitate. Ne amintim cu placere, cu câtă generozitate oferea studenților, lipsiți de posibilități materiale, cartele la cantină, cumpărăte cu puțini bani pe care-i avea. Anul 1947 a marcat începutul avataurilor: la 19 mai, decesul mamei sale, apoi arestarea și condamnarea soțului său, Corneliu Coposu, și evacuarea din locuință.

Devenind "persona non grata" pentru regimul comunist, în anul 1950 i se va înscena un proces politic, alăturând-o unui numeros lot acuzat de spionaj în favoarea

Frantei. Procesul s-a desfășurat în secret, cu ușile închise - în apărare având un avocat din oficiu. Arlette a fost condamnată la 20 ani închisoare, executând cea mai mare parte din detenție la Miercurea Ciuc. Cu toată izolare ermetică și lipsa oricărei comunicări cu lumea din afară închisorii, Arlette a primit totuși o veste dureroasă: sora sa, *France*, decedase în închisoarea Văcărești. A fost eliberată în anul 1964, după 14 ani de detenție, bolnavă de o maladie incurabilă care îi va aduce tragicul sfârșit în anul 1965. Este înmormântată la Cimitirul Bellu Catolic.

Prin jertfa tineretii sale, Arlette Coposu este înscrisă în "Cartea de Aur a Rezistenței Naționale". Noi, supraviețuitorii, îi vom păstra neștearsă cea mai frumoasă amintire și la fiecare început de mai vom pune o floare pe mormântul său.

Dumnezeu să o odihnească!

C. Constant

Luare de poziție a Uniunii Foștilor Deținuți Politici din România, cu sediul la Geneva

Foștii detinuți politici anticomuniști din România, aflați în afara hotarelor Tării și organizanți în UDPR având sediul la Geneva, cu preleul adunător din 16 aprilie 1994, au adoptat înmormântarea luare de poziție față de evenimentele recente:

1. - Protestăm împotriva faptului că din delegația oficială a Bucureștiului la Adunarea europeană de la Strasbourg face parte Adrian Păunescu, vicepreședinte al partidului neocomunist PSM, condus de Ilie Verescu, care a definuit funcținea de prim ministru în timpul dictaturii lui Nicolae Ceaușescu. Amintim totodată că alături de C. V. Tudor, Adrian Păunescu a fost unul din poienii de care ai celor doi Ceaușescu, exalând așa-zisele lor realizări care au dus la distrugerea economică a României.

2. - Protestăm împotriva faptului că în țari cu veche tradiție democratică este invitat Ion Iliescu, fost membru al Comitetului Central al partidului comunist din România și prim secretar communist al Județului Iași, unul din cele mai importante din țară. Nici astăzi nu s-a făcut în decembrie 1989, numai pentru a inflaționa dictatura, ci și pentru a lățura întregul sistem comunist. Ion Iliescu, colț la Moscova în timpul lui Stalin, se face, printre altele, vinovat și de aducerea bandelor de minori, în iunie 1990, în București, și, în loc de a le pedepsi farădelegile și crimile comise, le-a exprimat mulțumiri.

3. - Ne exprimăm indignarea față de manifestările cinice și irresponsabile ale lui Adrian Păunescu către o îndrăzni să-l acuze pe Corneliu Coposu, Președintele Partidului Național-Tărănește Creștin și Democrat, un martir al temelierilor și lagărelor comuniste, că ar fi colaborat cu securitatea. Lider necontestat al opoziției anticomuniste, Corneliu Coposu, după ce a fost întemnițat de securitate timp de 17 ani, a mai fost supus și unui regim de domiciliu obligatoriu în Câmpia Bărăganului. În tot acest timp nu a suținut nimic de soartă soției sale, arestată de același securitate timp de ane de zi, pentru a se stinge din viață la puțin timp după eliberare.

4. - Considerăm că manevre diversioniste ce fac jocul puterii urmărind slabirea opoziției, ca acedia practicate de Radu Cămpăeanu și puțini săi asociați, se inscriu pe linia colaboraționismului a lui Gheorghe Tătaru. Ne exprimăm regretul că formațiunile liberale nu pot găsi lianițul care să dea credibilitate pe plan intern și extern și facem un apel călduros că disensiunile și ambiițile personale să lase locul marelui interes general național.

5. - Considerăm inadmisibilă atitudinea președintelui, guvernului și parlamentarilor aserviți puterii de la București de a menține acțiunile emanate de guvernul comunist în 1948 prin care Majestatea Sa Regale Mihai I al României a fost privă de cetățenia română după proclamarea legalei a unei republici aservite conducerii socialistice de la Moscova.

Anularea acestui act ar fi o dovadă că actualul guvernant și România se distanțiază de inițiatorii lor, declarati, formal, drept comuniști.

6. - Considerăm că redare proprietăților celor care au fost depozitați în timpul dictaturii comuniste constituie o măsură elementară și necesară. Naționalizarea și confiscația imobilelor făcute în numele luptei de clasă au fost cu atât mai

Christos n' a înviat!

Pe aceeași tainică rețea
Venirea Primăverii
De ani și ani ne aducea
Vestirea Invierii.

Sub bland surâs de viorei,
An după un răpus,
Întragirea fire 'nvia
Odată cu Iisus...

Acord simbolic, mistic, sfânt,
Prin care, 'n vesnicie,
Dumnezeire și Pământ
Urmăzeaz 'lor solice...

De-aproape două mii de ani,
Pe an odată sănă,
Când sclavi umili și cruzi tirani
În sus spre Ceruri cată. -

Si-ășteaptă, primii, suspinând
Suprema îndurare,
Iar căștelul împloră 'n gând
O soaptă de iertare...

De ani și ani Iisus Christos
Pe an odată 'nvie
Si seamănă aicea jos.
O vorbă de frâtie...

De ani și ani Cerescul Fiu,
În sfântă - păznuire,
Né predica cuvântul viu
Si pașnică tubire...

De ani Trimisul răstignit
Pădutorile 'nvăță
Că patimile iau sfârșit
Si urmează altă viață...

De ani și ani, o zi pe an,
O zi pe an odată,
Când toți, într-un sfînt elan,
Lăuntric se desfășă...

O zi pe an dela Christos,
O zi dela Prea 'Najul
Sortită sfântului prinos
Al jertfei pentru altul...

O zi pe an dela Iisus,
O zi pe an, doar una,
Când toți, cu inimile sus,
În impletin cununa, -

arbitrare cu căt în multe cazuri au făcut obiectul unor condamnări politice pentru activitatea anticomunistă, iar beneficiari ai slăngării din case a proprietarilor legitimi au fost în cea mai mare parte răstăfătiți la aparatul de partid.

7. - Protestăm împotriva faptului că autoritățile neocomuniste din București au reintrodus legea din timpul dictaturii lui Ceaușescu prin care cei care găzduiesc cetățeni străini sunt obligați să-l anunțe, de fapt să-l denunță autorităților polițienești.

Semnalăm totodată, ca un fapt unic, acela că români stabiliți peste hotare și care au dobandit și o altă cetățenie, fără obligații, în unele cazuri, să renunțe la cetățenia română (cauză legilor germane), trebuie să plătească la fiecare vizită în țară o taxa în valută convertibilă și totodată să anunțe unde vor locui. Remarcăm faptul că acest procedeu nu își are corepunzător pentru cei care vizitez Polonia, Cehia sau Ungaria, obligația fiind doar pentru patria lor de origine.

Cununa de martir, din spinii,
Simbol trist al durerii,
Cununa din selipiri și crimi,
Emblema Invierii...

A Invierii dintre morți
A Celui ce fu-n stare,
Ca să sfârne 'nguste porți
Si largi să dea hotare;

A Invierii de sub glod
A legii si-a dreptăjui
Si-a îngropări, cu prohod,
A înegădui;

A Invierii vesnice
A vieții nesfârșite,
Ce dincolo de sfesnice
Trăiesc noui clăpici;

8. - Protestăm împotriva recentei scumpirii excesive a tarilor postale pentru corespondența destinate străinății, aceasta constituiind o acțiune să destineze pe această cale legăturile românilor din țară cu rudele și prietenii aflați în afara hotarelor, în timp ce delegațiile oficiale ale puterii, cheltuiesc sume enorme în valută pentru călătorii peste graniță.

9. - Ca foști deținuți politici și care ne iubim patria de origine condamnăm indiferența autorităților din București față de problema Basarabiei, Nordului Bucovinei, Timișoarei Herta și Insulei Șerpușor. După nefericita inițiativă a lui Ion Iliescu de a încheia în grabă un pact cu Moscova, unde a fost format, pacific devinut caduc în urma dezmembrării Uniunii Sovietice, pactele și vizitele în țară care ne-au smuls teritoriul pur românesc ca și legăturile strânse cu Milosevic, contravin intereseilor istorice ale României. Dacă basarabienii nu se arată prea domini ai de a reuni echipa națională, aceasta este și datorită stării de

A Invierii unei vieți
Ce moare, ca să 'vie,
Cu noi puteri, cu noi puci.
Mai vie, tot mai vie...

Si anul astăa aşteptam,
Ca și-n alti ani, Iisus,
Ca prin sublimul tau balsam
Prin spusele-ți nespuse, -

Tu să străfulgeri, dintre noi,
Prin noua Invieră,
Pe Pluton ce, 'n chip de Război,
Într-o jertfă ceară... .

Dar primăvara a trecut
Va trece și 'Nvierea
Si totuși Marte, fară scut,
Si 'ntinde sfâșierea.

Punând pe 'ntregul univers:
Sălbătic, stăpânire, -
Si nimenea nu-i stă în mers.
Să-i feresc pomirea...

Fraji între fraji se nimicesc
Prin gaze, gloante, bombe
Si pe 'ntreg plaiul omeneș
Se 'nălță hecatombe.

Deci clopoțele în zadar
Răsună tănguoase...
În anul astăa sanguinar,
Nu poți să 'nvii, Christoase!...

Rămâi dar mort și nevăzut.
Desi văzut și 'n viață;
Rămâi stăut și neștiut;
Ascuns, dar tot de față... .

Neîntrecut Tân cuvânt
Rămâie mut pe gura-Ti.
Inaripăt, sus, în vânt,
Plătească 'nvățătură-Ti...

Si-ășteaptă ale vremuri iar,
Mai bune, mai frumoase,
Va din eternu-ți sanctuar
Să 'nvii din nou, Christoase!

Const. N. Sarry

lucruri politice și economice din România.

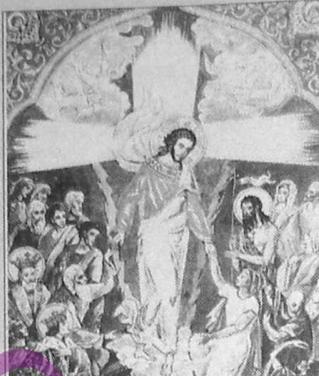
10. - Facem apel la organismele internaționale să ia în seamă această luare de poziție. Afirmată irresponsabilitatea și aducând critici regimului neocomunist din România dăuândă Tării, o respingem în totalitate. A-l fi criticat pe Hitler nu constituia o manifestare dumănoasă la adresa poporului german, a-l fi criticat pe Stalin nu era un atac la adresa poporului rus și nici a-l fi criticat pe Ceaușescu nu însemna o acțiune antiromânească.

Neocomunistii trebuie să învețe că dacă în Statele Unite ale Americii cineva a votat pe George Bush, și nu pe același președinte, nu este mai puțin patriot decât cei care l-au votat pe Clinton.

Președinte, Dumitru Ionescu
Secretar-casier, Călin Dimitriu
Purtător de cuvânt, Constantin Mares
Geneva, 16 aprilie 1994

Evanghelia Învierii

În vremea aceea, după ce a trecut sămbăta, când se lumina de ziua cea dință a săptămâni, au venit să vadă mormântul Maria Magdalena și cealaltă Maria. Și, îată, s-a făcut cîtremur mare, căci îngerul Domnului, poșterându-se din cer și venind, a prăvălit piața de la usă și a stat deasupra ei. Și înfațarea lui era luminosă ca fulgerul și înbrăcămintea lui alb ca zăpadă. De trică lui s-au cîtremurat cîrceară păzeau și s-au facut ca niște morți. Dar îngerul, vorbind femeilor, a zis: nu vă temeți căci stiu că pe Iisus cel răstignit căutați. Nu este aici, căci s-a scădat precum a spus, veniți să vedeați locul unde a zăcut Domnul. Duceți-vă degrabă și spuneti ucenicilor Săi că s-a scădat din morți și va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo îl

veți vedea. Iată, am spus vouă. Iar ele au plecat în grabă de la mormânt și cu frică și cu bucurie mare au ales să vestească că pe ucenicii Săi. Dar cum mergeau ele să vestească pe ucenici, iată Iisus le-a întîmpinat și le-a zis: bucurăți-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și l-au închiinat. Atunci Iisus le-a zis: nu vă temeți. Mergeți și spuneti fraților Mei să meargă în Galileea și acolo Mă vor vedea. Iar pe când se duceau ele, iată unii dintre păzitorii, venind în oraș, au spus căpetenilor, preoților toate cele ce s-au întîmplat. Atunci ei, adunându-se împreună cu bătrâni și înînănd statuți au dat bani mulți ostașilor și le-au zis: să spuneti că ucenicii Lui, venind noaptea, L-au furat pe când noi dormeam. Dacă însă se va auzi aceasta la dregător, noi îl vom potoli și pe voi vă vom face fără de grija. Iar ei luând bani au făcut cum i-au învățat; și s-a răspândit vorba aceasta între iudei până în ziua de astăzi (Mt. 28, 1-15).

Gânduri de Pasti pentru români de pretutindeni

Ca în fiecare an, praznicul Învierii Domnului ne adună iarași în sfintele noastre biserici pentru a vedea cu ochii noștri pe Domnul Iisus Hristos înviind în lumeniță lumină avem certitudinea că în crucea sa a urmăritușă părîntestii de către Dumnezeu, căruia mână caldă o simjoră deasupra lui, întîrind astfel legăturile frăției de tre noi toți cei ce aparținem aceluiași nume și aceleiași Biserici.

De-a lungul anilor, când furtonul a abătut peste cerul senin al ţării noastre mulți români au hotărât să se adune în alte colțuri ale lumii. Numărul celor care trăiesc în afara hotarelor României este mare, de ordinul milioanelor. Cei mulți sunt recunoscuți acolo pentru buna viață, cinstea și generozitatea lor ce împerechează cu îndemnarea aristocrației spiritul creator și ascuțitul gândirei, devotamentul față de țara care îi aduce conviețuirea armonios în sufletele lor de dragoste, față de patria de origine. El și-au păstrat cu sfintenie religia ortodoxă, frumoasele datini și obiceiuri vechi românești, trăind creștinește acolo unde sunt statornicit. Cei de acasă și cei care se află printre străini se gădesc necontenti unii la alții, își împărtășesc bucuriile și nezăvurile. Însă, mai mult ca în orice anul, Ziua Învierii Domnului ne înmoinează gândurile și ne topesc simțurile pentru a trăi laolaltă mare bucurie a Învierii. Aceasta este bucuria pe care noi, românii de pretutindeni o trăim și fiu ai același neam și ai aceleiași Biserici. Bucuria Sfintei Învieri este simțul măntuirii creștin unic și sublim al sălașului Măntuitorului în sufletele noastre.

Înălțătoarele ceasuri de rugăciune laudă și slavă pe care le aducea Învierii Domnului sunt prinosul smerit pentru nemărginita milostivire, pentru bunătate și dragostea cu care Dumnezeu privește spre noi. Prin bucuria Sfintei Învieri sufletul nostru primește izvor de putere, de tările cerească de încredințare în biruința adevarăului și binelui, a cinstiei dreptății propovăduite de Măntuitorul lumii și de urmașii Săi. Nicăieri bucuria Învierii nu este mai adânc simțul și mai intens trăită ca în Biserica noastră ortodoxă.

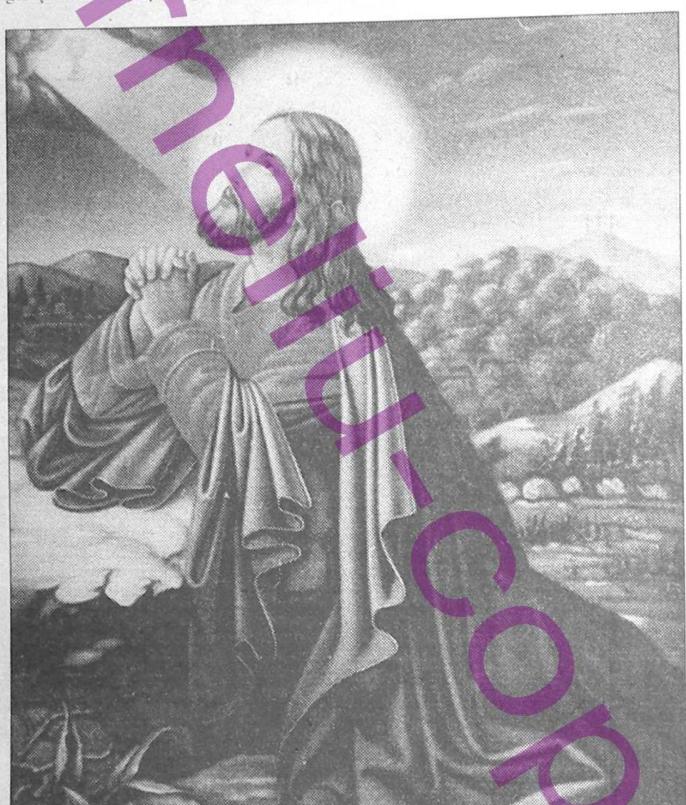
Präznuind după datină Învierii Domnului, în memoria noastră să reîmprospătează, an de an, tot ceea ce suntem și însprițe de cele din urmă zile ale Măntuitorului pe pământ, despre trecea Sa de la moarte la viață, despre ridicarea Sa la mărire pe care a avut-o "mai înaintea ca lumea să fie" (Ioan 17, 5). În acel timp, fiind uniti în dumuh cu Domnul nostru Iisus Hristos, noi trăim acum, împreună cu El, patimile și înfricoșătorul moarte pe cruce, învierea și preamărirea Sa. "Ier-m-am răstignit împreună cu Hristos astăzi împreună cu El mă preamăresc", aşa mărturism noi, zilele acestei, aproape două milenii.

Ziua Învierii ne cheamă să ne lumenim cu prăznuirea și unii pe alții să ne înțelegă cu dragostea cu care însuși Hristos îl lumenă Evangheliei lui Iisus Hristos, care este rob nici slabod, ci toate și întrebuințat Hristos.

Stelian Ionescu

La Sfânta Înviere

"Venîti de lauți lumenă!" - proclamă din Ușile Împărești slujitorii Bisericii îmbrăcați în odăjidi scăpitoare, oferind mulțimilor lumina lui Hristos care luminează tuturor. Din acest moment, întunericul nopții, tăcerea adâncă, meditația tensionată, toate se luminează. În valuri succesive, lumânările se aprind, felele înfloresc cu zâmbete de ferire, imperiul frumosul, feeriei, armoniei și curăței suflătoști pună stăpânește peste tot. "Învierea Ta, Hristoasă Măntuitorului, îngerii o laudă în ceruri" - așa cântă preoții, strana, credincioșii ieșind afară unde raiul lumenilor se înfrângătește cu cerul înstelat. După cîrtirea sfintei Evanghelii, văzduhul se umple de glasurile mulțimilor ce înalță cântarea "Hristos a înviat din morți". Este momentul în care nota dominantă o constituie convințarea fermă în Învierea lui Iisus Măntuitorul lumii. Entuziasmul și cu atât mai tensionatul cu că vine după zilele grelelor patimii ce au culminat cu răstignirea lui Iisus. Cântările Bisericii îl le ilustrează pe toate cu o urezărie de nedescris. Uneori, în dezbatările pe aceste teme se face uz de cuvintele "toți au fugit" (Marcu 14, 50), părăsindu-L pe Iisus, de frica iudeilor. În acest caz se pierde din vedere o suță de sensuri menite a elucida pe deplin adevarul. Știm că însuși Iisus l-a spus direct lui Petru că "nu va cînta cocosul până ce de trei ori te vei lepăda de Mine" (Luca 22, 34). Iar celorlalți ucenici le-a spus: "voi toți vă veți simți întru mine în noaptea aceasta" (Matei 26, 31). Este cazul să observăm că pronumele "toți", din afirmația "toți au fugit", nu este o expresie matematică ci o figură metonimică de stil. Adică cei mai mulți, speriați și îngroziți de cele văzute, s-au ascuns, fără să înțeleagă că în sufletele lor s-au despărțit de Domnul Iisus. Alții însă au rămas chiar și în momentele răstignirii. Căci înainte de a-și da dubul, Iisus, văzând pe mama Sa și pe ucenicul lui cel iubit, i-a zis ei "iatați fiul meu", iar ucenicul i-a zis "iata mama însă", cuvintele pe care ucenicul le-a înțeles corect și a luat în grija sa pe mama lui Iisus. La rândul lor, mulțimile participante erau împărțite în două curente opuse. O parte din oameni, "ațătați de arhierei" ca să-l piardă pe Iisus, au depus mărturii atât de minciinoase încât nu se mai potriveau între ele (Marcu 14, 56). Însă marile mulțimi erau acele care, în drumul spre Golgota, "plângeau bătându-se în piept", dar după răstignire "sta poporul privind" la El, apoi "toate mulțimile, care văzuseră cele întampinate, se întorceau bătându-și pieptul" de revoltă și durere (Lucă 23, 27-48). Se impune să sublimiem de asemenea că în toate colecretele de oameni potrivniici lui Iisus nu este pomenită nici o femeie, pe când în rândurile celor ce credeau în El predominau femeile. Chiar soția arhiearelui-judecător Caiafa, în urma unui viață plină de semnificații, i-a cerut acestuia să nu-i facă nici un râu lui Iisus.

ideilor umane și creștine. Încă de la plecarea lui Iisus din Galileea spre Ierusalim, l-au însoțit, pe largă bărbătie, numeroase femei care nu s-au detășat de El nici în clipele cele mai chinuitoare ale patimilor. La îngroparea lui Iisus, femeile credincioșe ca Maria Magdalena, Maria, mama lui Iosie, și Salomeea au urmărit totul până s-a întunecat, fiind ultimele care au plecat de la mormânt. Apoi tot ele au venit, primele, Duminică dis-de-dimineată, cu miresme, însă au constatat speriale că Iisus nu mai era în mormânt. Doar îngerul păzitor le-a spus "ce căută pe Cel viu, cu cei morți?! A înviat, Nu este aici". Iar prima ființă căreia îl s-a arătat Cel înviat a fost tot o femeie, Maria

viem "din somnul cel de moarte la care ne-adânciră barbarii de tirani", care se strecoară cîinice pentru a sta printre noi la sfintele slujbe. Ba chiar cîinismul sfidătorul acestor tirani se aşează în fruntea noastră la asemenea slujbe sfinte. Noi însă, trezii la universalitatea omenirii creștine, nu înțeăm și nu vom înțepta a merge la slujba Sfintei Învieri ca să ne spunem, aşa cum ne spunem apoi în familie ciocinind ouă roșii, "Hristos a înviat!" și "Adevărat, a înviat!".

Preot Pavel Zuzu
Parohul Bisericii "Domnul Balșa"
BUCHURESTI

La învierea a II-a

"Astăzi tot trupul se veseleste și se bucură că a înviat Hristos". Așa ne spun cântările Bisericii. Prin expresia "tot trupul" nu înțelegem numai neamul omenesc, ci înțelegem natura înconjurătoare, înțelegem cosmosul întreg, înțelegem toată ceata sfîntilor îngeri. Toată creația Tatălui cerește se bucură că a înviat "Cel ce din Tatăl S-a născut mai înainte de toți veci". Noi care am trăit o parte din viață în lumea satelor cu noastră bine acest adevar că "tot trupul se veseleste la Învierea lui Hristos". Ne amintim din copilarie cum părinții noștri, bunicii noștri, se umbrăau frumos, vorbeau incet, se mișcau cu respect, respirau cu emoția marii sărbători. La sunetele clopotelor se adunau în grupuri, mărsuiliu în noapte ca niște umbre, călcău cu sfială, vorbeau mai mult în soaptă. Natura era trează, dar tacută. Lii privea și-i petrecă cu parfumul florilor spre rugăciune. Nu și semnalau prezența nici viitoarele din gospodăria omului. Cei puini de stele încep să binecuvânte din înălțime. Sunetele clopotelor se revărsau peste sat, peste asile pierdute în desul pomilor, până în auzul copiilor care încă dormeau spre odihnă. Și astfel, întregul univers, omul devinea cel mai îndreptățit să se bucură de minunăția Învierii. Pentru că numai omul poate chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Pentru că numai luând trup omensc, Fiul lui Dumnezeu a devenit Fiul Omului. Pentru că numai pentru noi, oamenii, pentru măntuirea noastră, Iisus a suferit patimile, răstignirea, ingroparea, ca să învieze din morți și apoi să se înalte la cer.

Acum am participat la sfânta slujbă pe care poporul a numit-o "Învierea a II-a". Această slujbă, în care au dominat cantările Învierii, a culminat cu citarea Evangeliei de la Ioan când am aflat cum s-a arătat oamenilor minunea Învierii lui Hristos. Frumusețea dumnezeiască a acestei slujbe, cu învățărurile ei, a facut ca poporul, cel veșnic inspirat de gând bun, să deseneză această slujbă în sufletul său ca "Învierea a II-a". Dacă cineva încearcă să spună că aceasta denumire nu este corectă pentru că Christos nu a înviat de două ori, înseamnă că acela nu a înțeles genul neamului nostru milenar de a simboliza metaforele fenomene, evenimente, etichetate cu înțelepciuni cucerină, inspirată. Sf. Apostol Pavel ne învăță că noi nu suntem slujitorii literelor și ai duhului (II Corinteni - 6). Iar filosoful german Emmanuel Kant, plecând de la cele spuse de Sf. Apostol Pavel, referitor la legea credinței, a formulat clar că nu litera, ci spiritul ei trebuie înțeles și urmat. Așadar nu cuvântul ca atare, ci semnificația, înțelesul lui trebuie să își însușească. Ca urmare, eșoul acestor slujbe numită metaforă Învierea a II-a este de o bogăție informațională unică pentru noi. Evangelia de la Ioan, cîtătă acum cu cele spuse de ceilalți trei evangeliști despuș Învierea lui Hristos, ne ducă la concluzii memoriale:

1. - Învierea lui Hristos a fost văzută numai de sfintii îngeri cari au prăvălit piatra de pe mormânt și l-au slăvิต pe Fiul lui Dumnezeu la ieșirea din groapă. Tot ei au rămas ca să păzească mormântul până la venirea celor ce au aflat des-

pre minunea Învierii. Paznicii mormântului, căzuți cu fața la pământ, nu au putut vedea. Mai mari cari i-au pus pe paznici să vegheze, ca nu cumva trupul lui Iisus să fie furat și să se prețindă că a înviat, s-au convins că totuși Iisus a înviat. În față puterii cerești nu a putut sta nici o ființă omenească.

2. - Îngerul care a văzut pe Maria Magdalena și pe călătării Marie că venneau la mormânt ca să-l impodobească florile le-a spus: "Pe Iisus cel răstignit îl căutăți nu este aici; s-a sculat precum v-a zis" (Matei XXVIII, 5-6). Ne înțrebăm, de ce îngerul să-a referit la Iisus "Cel răstignit" și nu la "Cel îngropat". Răspundem că Iisus n-a mărtunit pe noi de păcat, prin răstignirea Sa pe Cruce, Crucea rămânând pentru totdeauna

preajma lui Iisus. Numai Maria Magdalena a fost aceea care a stat în preajma lui în tot timpul suferințelor și la îngropare, ea fiind ultima care a plecat de la mormânt și prima care s-a întors la mormânt, dis-de-dimineată, încă întuneric fiind. Deci cea care a intruchipat credința, iubirea și urmarea lui Iisus în cel mai constant ideal a fost Maria Magdalena. (Nu amintim că secese din ea 7 draci).

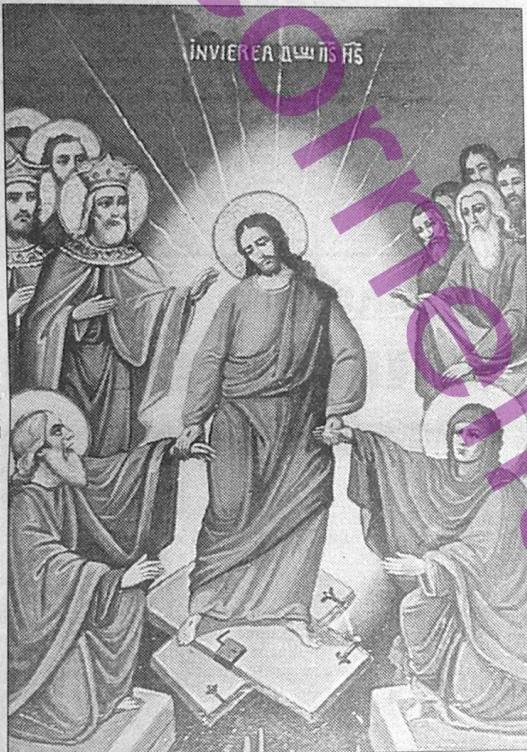
6. - Lui Petru și celorlăți ucenici avea să li se arate Cel Înviat abia seara când Iisus a pătruns la ei prin usă inciuată, unde ei se aflau adunați de frica iudeilor și i-a salutat cu binecuvântarea "Pace văou". "Si zicând acestea, le-a arătat măinile și coasta Sa" (Ioan XX-20) ca să șteargă de la ei orice urmă de îndoială sau neîncredere. Căci și bine să precizăm că, înainte de a-l vedea pe Iisus înviat, la afflarea vestilor că a înviat, toți ucenicii au fost atiniți de îndoială sau de neîncredere, asa ne spun ceilalți evangeliști (Matei XXVIII-17, Marcu XVI-11,13,14, Luca XXIV-11,39,41). "Ei, ucenicii încă nu știau scriptura că Iisus trebuia să învieze din morți" (Ioan XX-9).

7. - Toma, care lipsise când Iisus s-a arătat ucenicii, fiind informat de aceeași amănunt că l-au văzut pe Iisus înviat, a fost atât de surprins, de ușur și coplesit, încât a răspuns: "Dacă nu voi pune degetul meu în semnul euclilor și dacă nu voi pune mâna mea în eosta lui, nici voi crede" (Ioan XX-25). Lăsam pe Duminica viitoare, numită Duminica Tomei, să elucidăm toate cele legate de acest ucenic al lui Hristos... Acum să stabilim doar două aspecte: Mai întâia afirăm încă odată că nu ne lăsăm obișnuite de litera sau de cuvânt ca atare ci să înțelegem sensul lor, semnificația lor. În al doilea rând să observăm că cel care îl etichetează pești. Apostol Toma ca necredincios este acela care nu deslușește nuantele și căută doar efecte. Cine îl condamnă pe Toma înseamnă că se crede mai virtuos decât acest apostol al lui Hristos. Dar noi dispunem de natura intelectuală și sufletească pentru a crede în Învierea Lui. Deci nu suntem acela care să-a referit Iisus când i-a zis lui Toma "Fericiti cei ce n-au văzut și au crezut".

Chiar prin participarea la această sfântă slujbă, numita și "Învierea a II-a", noi dovedim că suntem printre aceia care merităm binecuvântarea Mântuitorului rostită prin cuvintele "Fericiti sunți cei ce nu au văzut și au crezut". Da, noi trăim lumina Învierii lui Iisus. Da, noi, cei "fericiți cei ce n-am văzut și am crezut", trăim entuziasmul acestei sfinte sărbători și nu umim la căntările Bisericii care spun tuturor: E ziua Învierii: "Să ne luminăm cu prăznuire, unul pe altul să ne îmbrățișăm în dragoste pentru Hristos: să zicem "frajilor" și cător ce ne urăsc; să iertăm toate pentru Înviere și să cămătam: Hristos a înviat din morți cu moarte pe moarte călănd și celor din moriente viață dărindu-le-le".

La mulți și fericiti ani! Domnul Hristos să ne binecuvânteze cu Învierea Sa! HRISTOS A ÎNVIAT!

Prefor Pavel Zuzu

APELUL Mișcării Ecumenice Române pentru Unitatea Pascala'

Din inițiativa unui grup de credincioși greco-catolici și ortodocși, la data de 3 aprilie 1994 a luat ființă MIȘCAREA ECUMENICĂ ROMÂNA PENTRU UNITATEA PASCALE, care își propune mobilizarea tuturor creștinilor, în vederea sensibilizării ierarhilor Bisericiilor Creștine pentru a hotărî, în spirit ecumenic, serbarea unitară a Sfintelor Paști.

După cum este cunoscut, în prezent, creșințătatea este divizată în privința prăznuirii Sf. Paști.

Creștinii ortodocși și greco-catolici serbeză Paștele după "stilul vechi" (conform calendarului iulian), pe când creștinii romano-catolici și protestanți după "stilul nou" (conform calendarului gregorian).

Fixarea datelor de serbare a Paștelor, atât după stilul vechi, cât și după cel nou, se face în baza hotărârilor Sinodului I Ecumenic de la Niceea, din anul 325, care a stabilit, pentru toată creșințătatea, următoarele reguli:

1. Toți creștinii vor prăznui Paștele numai Dumineacă.
2. Dumineacă de prăznuire va fi accea care urmărează după prima lună plină ce apără după echinoxialul de primăvară (21 martie).
3. Dacă această Dumineacă va coincide cu luna plină de primăvară, când evren își serbeză paștele, atunci Paștele creștin este prăznuit în Dumineacă următoare.

Până Imperfecțiunile sale, calendarul iulian - care a stat inițial la baza stabilitării zilelor de serbare a Paștelor - generează erori de date, concretizate în producerea unei întâzieri de la zi de data astronomica reală, la seurgerea unui număr de 128 de ani, întâzire care, în secolul nostru, a ajuns să fie de 13 zile.

Pentru eliminarea inconveniențelor utilizării calendarului iulian, în sec. XVI (anul 1582), când întâzirea menționată a ajuns la 10 zile, în Apus s-a înțepătușit reforma calendaristică gregoriană, cunoscută și sub numele de "stil nou".

Din acel moment, Apusul a început să fixeze sărbătorile religioase după calendar gregorian (stil nou), pe când Răsăritul, neadoptând nou calendar, a continuat să fixeze sărbătorile religioase după stilul vechi (calendarul iulian).

In anul 1923 Bisericiile ortodoxe au hotărât, la Conferința de la Constantinopol, să-și îndrepte calendarul.

Totuși, Biserica Rusă (Patriarhia Moscovici), Biserica Sârbă (Patriarhia de Belgrad) și Patriarhia Ierusalimului nu au dat curs acestei decizii, utilizând până astăzi calendarul iulian (stil vechi).

Din acest motiv, în cadrul Ortodoxiei s-a convenit ca atât Bisericiile, care au adoptat stilul nou, cât și cele care au rămas la stilul vechi, să sărbătoresc cel puțin Paștele în mod unitar, și anume după stilul vechi, deci după datele eronate care rezultă din folosirea calendarului neîndreptat (iulian).

Aceasta este explicația faptului că Biserica Ortodoxă Română, care a trecut la stilul nou încă din anul 1924, prăznuiește Sf. Paști după stilul vechi, iar Crăciunul și celelalte sărbători după stilul nou.

Din considerente de unitate națională și de rit religios, Biserica Greco-Catolică Română și-a fixat în același mod sărbătorile.

În vederea întărirea sărbătorii la aceeași dată a Sf. Paști poate fi luată numai de conducerile reunite ale Bisericiilor, acțiunea nastră își propune strângerea de semnături din partea tuturor creștinilor, care vor fi înaintate forurilor ierarhice superioare ale Bisericiilor, în vederea mitierii, căt mai curând posibil, în spirit de înțelegere ecumenică, a dialogului necesar rezolvării acestei probleme atât de importante.

Suntem conștincioși că, prin această mișcare, venim în întărimarea domniei simecere a credincioșilor creștini de a ajunge ziua prăznuirii împreună a Sf. Paști, astfel încât, dincolo de denosebirile confesionale, cel puțin marele evenimentul împotriva Domului Nostru Iisus Christos, care stă la temeliea creștinismului, să nu mai fie prilej de discuții și dezbinări, ci ocazie de înțelegere și unitate creștină, spre mai mare mare acasă și la Dumnezeu.

Pentru susținerea acestei mișcări ne adresăm tuturor instituțiilor religioase, culturale și sociale, precum și mijloacelor mass-media din țară și străinătate.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Vă rugăm ca adezorile sărbi să precum și eventualele opinii ale Dv. în legătură cu această cauză creștină dreaptă să fie transmise, pentru centralizare, la adresa: ing. IOAN MOISIN, Str. Stadionului nr. 10/4, Or. Victoria, jud. Brașov, cod 2342.

In numele comitetului de inițiativă al M.E.R.U.P.

Prof. ing. Ioan Moisin

Victime ale călăilor comuniști

**Ion V. Zăgan,
înainte de înțemnițare**

A mai trecut în eternitate încă un distins devotat membru al partidului nostru, dr. OCTAVIAN POPA, excepțional medic de boli pulmonare, membru activ al Bisericii unite greco-catolice, martirizat și ea în vremia atelor comuniști, suferinte pe care în parte le lăudă și azi.

Acest distins medic și bun român a candidat pe liste P.N.T. în județul Făgăraș în criminalele alegeri din 1946, alegeri total falsificate și după care un linșoian din doilea său de suferințe a acoperit întreaga țară.

Aceste alegeri în județul Făgăraș au fost conduse de marele lector dr. Aurel Dobrescu, medic neurolog și mare colomniat din acele vremi. El a candidat primul pe liste P.N.T. și a președintele organizației județene, al doilea Ion V. Zăgan, avocat, vicepreședinte al organizației județene din același județ, și al treilea dr. Octavian Popa, vestit medic de t.b.c. și membru în conducerea organizației.

Lupta a fost incredibil de grea. Noi eram urmăriri de camioane încărcate cu derbedei beți și înarmăți. Am scăpat cu... viață numai datorită viteții țărănilor făgărașenii și a tele-tonistelor care îndrumau gresit că să nu ne ajungă. În luptă grea care a început, conducerii mai vîrstnici s-au retras în umbra și au rămas în luptă numai noii candidați, ajutați de studenții Vicentei Zăgan, Gabriel Băcanu, Strâmbu s.a. Dar asta nu i-a scăpat

de urmărirea securității, căci, vorba unui ministru liberal, pe nume Roiman, "noi am intrat în închisori cu fruntea sus și plini de demnitate", în timp ce "cei prea prudenți" au ajuns în închisori "cu spatele".

După aceste alegeri furate și falsificate am fost urmăriți de securitate ani și ani de zile și în cele din urmă ne-au prins și l-au condamnat pe dr. Aurel Dobrescu la muncă silnică pe viață. A decedat în închisoare comunistă. Ion Zăgan a fost și el arestat, după o îndelungată fugă și condamnat, în prima etapă, la 2 ani închisoare la canal și, a doua oară, la 18 ani muncă silnică. A doua oară a fost în lot cu dr. Gh. Petrescu, mare medic și mare filantrop, președinte al org. P.N.T. Prahova, care a fost condamnat la 22 ani muncă silnică, și el a decedat în închisoare. Ion Marinache, avocat, fost șef de sector în Capitală, condamnat la 20 ani muncă silnică, este acum liber și bolnav. Faima Liciumi, avocat, vicepreședinte al org. P.N.T. din județul Târnava Mică, condamnat la 18 ani muncă silnică, mare luptător pentru drepturile bisericii martiri greco-catolice, a decedat și el după ieșirea din închisoare, după ce a fost ales vicepreședinte al P.N.T.C.D. Au fost, de asemenea, condamnați în acest loc Vasile Georgescu Bărdăd, fost senator și deputat P.N.T., la 16 ani muncă silnică. A decedat în închisoare,

dr. Gheorghe Busoicescu, medic, nepotul dnei Niculina Mihalache, condamnat la 16 ani muncă silnică. A decedat după ce

Dr. OCTAVIAN POPA, ajutat de mulata sa soție Aticula Popa, ascunzându-se prin podurile țărănilor, prin mușchi și răsuflă, prin sate, prin grădini și pășuni, reușind să-i piardă urma, mutându-se de la Roșiorii de Vede unde și-a pus în practică specialitatea sa la Sanatoriu de T.B.C. localitate. Suferințele adunate an de an de teroare și lipsuri, i-au zdrenținat săraci și lui și bunei sale soții, care a decedat în teza sa.

Nici el nu a rezistat mult, copleșit de suferințe, cu inimă zdrenținată, a decedat în martie 1994, în București, plâns de toti prietenii și dusi în satul său natal, Luduri, unde a fost înmormântat ca un mare patriot al țării noastre și ca un vrednic membru fruntaș al partidului nostru.

Dormi în pace, prieten drag, că noi loviți plângem! Lupta însă continuă pentru popor român și pentru alungarea ultimilor rămasiște comuniști care se înțin cu dinți și cu ghearele de putere.

**Ion V. Zăgan
fost deținut politic și membru de onoare
al P.N.T.C.D.**

Ororile comunismului

“Zbucium în declinul neamului”

**Dr. Radu Pătărăgeanu,
stabilit în Germania**

Sub acest titlu a apărut recent, sub egida Partidului Național Tânăresc Creștin-Democrat (Cenacul “Gândirea Românească”) carte lui Liciniu Faina, militant de frunte al PN|CD. Lucrarea este un alt document al barbariei abătute asupra neamului și țării, începând cu anul 1945.

Îmi revine mereu cîinste să recenzeze această carte a celor care mi-a fost atât de iubiti și apropiati și cu care am colaborat în ultimișii săi ani de viață, în exil. „Litu” (așa și ziceam în cercul de prieteni) a fost un om de o mare curenție sufletească, cu o coloană vertebrală dreaptă, unul din acele mari caractere, un stejar care nu s-a plecat nicăi în cele mai mari fururi. Interesele neamului și ale României i-au fost acestui mare patriot mai scump de în-săși viață.

Născut la Blaj în 1911, dintr-o familie de preoți, a studiat la Cluj, obținând diploma de „Doctor în Drept”. A murit în mai 1990 în plină campanie electorală a PN|CD. Cu ani în urmă, Litu Faina fusese practic expulzat din

țară, ca și prietenul nostru comun Cornel Veltianu, sub amenințarea re-arestării. Cartea sa de memorii a apărut în edițarea lui Victor Isac, fost deținut politic, și cu ajutorul material al unui grup de prieteni național-țărăniști. Istoria vieții lui Litu Faina este descrisă în carte începând cu iunie 1945. Toamnă se întoarsese de pe front și comanda o unitate de cavalerie, cu 120 de soldați, lângă Lugoj. Într-o dimineață de vară, dintr-un automobil cu „civilă” de limbă rusă, a coborât un mășcal care a pălmuit un soldat român. Litu Faina a intervenit și i-a administrat rusul și o bine meritată corecție. S-a sesizat imediat înaltul comandament rus, lipsind puțin ca Litu Faina să fie impuscat. Culmea! Rusul agresiv și obraznic nu era altul decât căpitanul sovietic Frunze, fiul celebrului general reneget și trădător, Frunze.

Sovietizarea țării începease repede și brutal. Tot gunoiul societății, pușlamele, hoți și crimiinali profesioniști, fusese recrutat de o mână de comuniști la ordinul sovieticilor. Aproape întreaga populație credea pe atunci că vor veni americanii și nimenei nu-și încăpuse ca marile democrații să accepte expansiunea „Imperiului Diavolului bolșevic”.

În urma alegerilor din 19 noiembrie 1946, Litu Faina a reușit să fieales deputat PN|CD și de atunci a urmat seria persecuțiilor și a groaznicelor închisorii politice. Alături i-a stat devotata sa soție Lucia, născută Neamțu, care nu l-a părăsit niciodată. Șacalii bolșevici și trădători de țară nu s-au stîrtit să trimită în pușcărie nici fizice patroare și curajoase ale neamului românesc, cum a fost și Rada Moldovan, nepoata fostului ministru Valer Moldovan. Persecuțiile s-au făcut până în „a înspăte spîță”, exceptie facând cei ce și renegau părășii sau copiii și pe Dumnezeu. În grelele închisori, Litu Faina amintește în carte despre episoade cu profesorul medic Victor Papilian, Mircea Drăgan, Gheorghe Cristescu „Plăpușmarul”, culmea, intemeitorul partidului comun, episcopul martir Vasile Atenie și Ioan Suciu, Cosman, Radoceanu, Constantinescu Klaps, preotul Natanail Munteanu, doctorul Gh. Petrescu din Ploiești și chiar și fratele lui Litu Faina, Liviu. Putini au supraviețuit închisorii și lagărelor. Cinismul era acela că adversarii politici nici măcar să nu aiă parte de o moarte usoară prin goljot, ci să

fie ucisi în bătăi, torturi și schinguiuri sau prin infometare și însetare. Litu Faina a trăit săpte luni în aşteptarea execuției la care fusese condamnat. A trăit aceste luni la Malmaison, acea teribilă închisoare de care și eu am avut parte la vîrstă de 33 de ani. Descrierea închisorii este sinistră și aşa și era. De la Malmaison a fost dus la execuție și Lucrețiu Pătrâșcanu.

Un episod interesant este acela că în celulă, Litu Faina s-a întălnit și cu magistrul Ionel Ionescu, care i-a mărturisit cum a primit ordin la vremea său să împlice pe Iuliu Maniu în afacerea Skoda, la dorința lui Carol II. Un alt episod deserveste acela că executișorii din „Valea Piercilor” unde detinuții auzeau împușcările din celule. Cadavrele erau înmormântate în cimitirul Jilava, la căpătăi cu o scandurică nerindată având inscris un număr. Condițiile de detinere în pușcări și lagăre sunt indeobște cunoscute: moarte prin sufocare din lipsa de aer, deseori o cămășă de apă la două zile, iar ca „mâncare”, zeamă de matură. Înălțindu-se în celulă cu prietenul său Cornel Veltianu, acesta și-a rupt o gioarsă de blană de la guler, des și Cornel rabda de frig, să și facă lin căciuli. Cornel era omul care își dădea singur cămășa de pe el prietenului în suferință. Așa a rămas și astăzi, la aproape 90 de ani! Sună mai departe descrise în carte condițiile de exterminare din lagăre, de la Canal, unde ucigașii de profesie, înainte de a intra în securitate, acuțu colonel, ucideau detinuții cu măciucă, amuncând apoi cadavrele în cupoarele de la cărămidăre (ex. lt. comandanul Rambela). Capitolul „Reeducație” este nici nu poate concepe o minte omenească că de căd zdravănă. La munca pe sanctiere deținuții umblă desculți în ger. Cei ca mine, care lucrau la orezării cu picioarele pîna la coapsă în apă și plîne de lipitori, ne puteam considera „răsfățăți”! Un capitol foarte interesant este acela al „Reeducației la Botoșani”, în 1963-1964. Fel de fel de activiști cutreierau lagăre și închisori, pentru a-i convinge pe deținuți despre „superioritatea” sistemului comunist. Se țineau prelegeri și aveau loc discuții. Deținuții erau și ei diferenți. Liberalii: D. Alimăneanu, Dan Lăzărescu, Paul Dimitriu și Radu Bălăinteanu, erau mai sfioși, mai temperați. Cuelogii neîmitate regimului

era socialistul Krasnoselschi. Cei mai dăruitori și cei mai buni au fost național țărăniști: Cezar Spineanu, Lai Faina, Cornel Veltianu și toți ceilalți țărăniști. Cel mai curajos și mai dărzi dintrător a fost Titic Dumitrescu, care nu a ezitat, cu riscuri viații, să critice sever regimul, supordanț pe deosebită crunte.

După 50 de ani, les la veală documentează până acum în secret: lt. comandanțul George Earle, emisarul lui Roosevelt și Katyn, a fost impiedicat de Roosevelt să spună adevarul, sub amenințarea destruirii și conștiințării sale. Vina masacrului de la Katyn trebuia atribuită germanilor! Imaginea lui Stalin și a URSS era manipulată cu bunturi și rea-credință, pentru consumul populației de Roosevelt. „Generalul Roșu”, Philip K. Faymonville, cunoscut agent sovietic și consilier intim al lui Roosevelt, cu asentimentul acestuia, răspândea versiunea că epurările masacrului din URSS erau îndepărtate comunitatea din SUA. La inspirația fostului ambasador american la Moscova, Joseph Davies Senior, publicația Life îl diviniza pe Stalin și prezenta NKVD-ul ca un fel de față care combată criminalitatea (Life, 29.3.1943). La Hollywood, studiourile Warner Brothers turnau filme care falsificau istoria URSS, arătând masacrul drept o luptă contra lui... satan! Ambasadorul Davies era cunoscut „colecionator de opere de artă” și... Kremlin, Moscova de fapt plătea un preț mic, dar obținea „dividende” mari. De fapt, Roosevelt însuși nu-i agreea pe diplomații să se întâlnească cu reprezentanții SUA la State Department, în afara de clica sa, ceea ce de la Departamentul de Stat făceau toti inteligențiali academicii. Vorba minorilor... Dar, deosebită asta, în articolul următor.

Cei interesați să cumpere carteau lui Liciniu Faina, o pot comanda fie la dl Cornel Veltianu, 3, Allée Gabriel Faure, Rosny sous Bois, Franța (50 franci francezi sau \$14), fie la dr. Radu Pătărăgeanu, Berchenstr. 2, 78532 Tuttingen - Germania (DM 17). Cu suma rezultată se va ridica bustul la Blaj, în memoria marelui partizan român Liciniu Faina.

**dr. Radu Pătărăgeanu
Membru al Institutului Francez
de Relații Internaționale**

Dreptatea

Un martir: dr. Gheorghe Petrescu

Cel care avea să devină dr. Gheorghe Petrescu s-a născut la 1 martie 1894, în comuna Avrămeni, din actualul județ Botoșani (fost Dorohoi) într-o familie de goșodări modesti dar harnici; tatăl său a fost agricultor, iar mama sa casnică.

Prințul patru clase le-a făcut la școala din sat. A urmat apoi un timp de un an cursurile de aplicatie de pe lângă vestita școală normală "Vasile Lupu" din Iași. A intrat la Liceul "Național" din vechea capitală a Moldovei, unde s-a dovedit a fi un elev silitor și deosebit de bine dotat.

După absolvirea liceului, a devenit student la Facultatea de Medicină din oraș, obținând o bursă oferită de Academia Română. Student remarcabil, la terminarea anului V, i s-a oferit, în paralel cu continuarea studiilor și funcția de asistent la catedra de anatomie a Facultății de Medicină din Cluj, facultate nou înființată. Devenit medic, beneficiază de o bursă acordată de facultate, pentru a studia anatomia la Paris. După un an, întors în țară, este angajat la Clinica nr. I chirurgie din Iași, ca asistent al celebrului profesor Mortolomei. După încă doi ani ajunge șef de lucrări, iar peste altii doi ani, la vîrstă de numai 31 ani, prin concurs, medic primar la secția de chirurgie a spitalului Beiuș. Câteva luni mai târziu, este transferat ca director și șef al secției de chirurgie la spitalul din Sighișoara, unde va lucra timp de 9 ani. În această perioadă, când avea doar 33 ani, susține probele care îi vor aduce titlul de doctor docent în specialitatea chirurgie și ginecologie.

Din 1934 este transferat la spitalul de chirurgie "Șuler" din Ploiești, unde a funcționat, ca medic primar și director, vreme de 14 ani, până în 1948. În epoca sa plouătoasă, între anii 1937-1938, beneficiază de o bursă acordată de Facultatea de Medicină din Iași, dr. Gheorghe Petrescu

a lucrat 8 luni în Franță și 4 luni în Germania, specializându-se în chirurgia căilor urinare.

Bazat pe profundele sale cunoștințe, dar și pe un talent ieșit din comun, dr. Petrescu a fost, de-a lungul întregii sale cariere, un chirurg eminent. La aceste calități s-au adăugat și alte însușiri, care i-au întregit valoarea profesională: o mare putere de muncă, o nețârmarită dragoste de meserie și multă omeneie. Era o regulă pentru chirurgul iubitor de oameni să refuse onorariul oferit de cei nevoiași. Faima doctorului Gheorghe Petrescu căpătase dimensiuni naționale. Îl căutați cei în suferință, nu numai din Ploiești sau din județul Prahova, ci din toată țara. Dr. Petrescu nu s-a limitat și fi doar un strălucesc practician, el a fost și un remarcabil om de știință. A publicat o sumă de lucrări medicale și de comunicări la reuniiștiințifice în domeniu. La unele congrese a participat personal: la Varsovia (1929), Paris (1932), Madrid (1935), Moscova, Leningrad, Kiev (1937).

Dr. Petrescu a luat parte la cele două războaie mondiale. În războiul pentru întregirea neamului a fost combatant, ca tânăr sublocotenent, fiind decorat, în 1920 cu "Coroana României" cu spade și Panclica de Virtute Militară", în cel de-al doilea război mondial, ca medic major, a condus spitalul militar din Ploiești. În această din urmă calitate, a tratat cu profesionalism său recunoscute mulți aviatori americană, canadien și britanică, doborăți și capturați în urma raidurilor aeriene efectuate de forțele aliate astupă zonelor petroliere din Prahova. Acești pacienți neobișnuite i-au păstrat o profundă recunoștință, materializată prin declararea doctorului Petrescu că "cetățean de onoare" al mai multor orașe americane, de unde provinării aviatorilor respectivi.

După cum se știe, în perioada celui de-al doilea război mondial, generalul Ion Antonescu, care preluase conducerea țării într-o manieră dictatorială, a interzis orice acțiuni politice. După demiterea guvernului Antonescu de către regele Mihai I la 23 august 1944, activitatea partidelor politice a fost reluată în mod oficial.

Chiar în ziua de 23 august, Iuliu Maniu, președintele PNT, a emis o circulară către președinții organizațiilor județene, în scopul reorganizării și modernizării partidului. Dar, în răstimpul războiului, președintele organizației prahovenă, Constantin Brezeanu, murise. Cunosând valoarea socială, prestigiul deosebit pe care îl avea dr. Gheorghe Petrescu, Iuliu Maniu i-a propus acestuia să preia conducerea P.N.T. Prahova.

Dr. Petrescu a fost președintele organizației prahovenă a partidului nostru până la 30 iulie 1947, când regimul dictatorial l-a dizolvat. Perioada președinției sale a coincis cu unul dramatic al atacurilor dezlănțuite de puterea de factură bolșevică ce se instaura în România prin forța armatei rusești și a trădării țării de comuniști autohtoni. Aceste atacuri brute și perfide erau îndreptate cu deseară împotriva PNT, care reprezenta, în acel moment istoric, principala formațiune politică ce apăra democrația și interesele României. Atunci au avut loc alegerile parlamentare din 1946, câștigate în mod strălucesc de PNT (peste 70% din voturile exprimate), dar falsificate samavolnic și nerușinat de guvernul comunist; atunci au început arestările, procesele înșecnante, prigoane membrilor și simpatizanților partidelor democratice, teroarea.

În tot acest răstimp teribil, președintele Gheorghe Petrescu a dovedit și în activitatea politică însușirile demonstrate în

profesie: serios, muncitor și conștientios, echilibrat și ferm, modest dar demn, n-a sovăit în nici o împrejurare în fața presunților și amețințărilor autorităților comuniste. Un singur exemplu: la alegerile din toamna anului 1946, s-a oferit, deși era președintele organizației județene, al celui mai important partid politic, să fie delegat pentru supravegherea urnelor la secția de votare nr. 1 din Ploiești, organizată în localul Liceului "Sfântii Petru și Pavel". Către seară, înainte de terminarea procedurii de votare, conform scenariului conceput și pus în aplicare de autoritățile comuniste, o bandă de huligani a năvălit în secția de votare și i-a forțat pe reprezentanții PNT (dr. Gh. Petrescu) și PNL (tânărul avocat Mircea Ionescu Quintus) să se urce într-un camion care i-a transportat în pădurea Paulești. Aici, după ce i-au băut, i-au părăsit. Fără a se lăsa intimidață de ilegalitatea și mărsăvia acestei acțiuni, chiar în ziua următoare, dr. Petrescu și-a reluat lupta pentru democrație în România.

În mai 1949 a fost arestat, judecat și condamnat la 5 ani închisoare, pe care i-a ispășit integral. După numai doi ani, în 1956, fost din nou ridicat de securitate și condamnat la 20 ani de detenție. A cunoscut, successiv, închisorile Aiud, Gherla, Galați și Botoșani. A murit la 23 martie 1963, în temniță din Botoșani. Mai târziu, când timpul și vremurile au permis, familia sa, care fusese forțată să aibă domiciliul obligatoriu în orașul Vălenii de Munte, l-a reînhumat în cimitirul localității, în pământul județului Prahova, pe care l-a servit exemplar, ca medic și om politic.

Deputat
Mircea Mihai Munteanu

După "gratierea" nomenclaturiștilor

societății în fața poporului pentru fiecare bănuț cheltuit.

Cei care au făcut parte din Biroul Politic Executiv al P.C.R. și securiștii au folosit puterea în mod abuziv, au produs victime, dezastru economic și social, au trimis la moarte oamenii nevinovați, la Canal, Gherla, Aiud etc., ca și în spitalele de psihiatrie unele mâini criminale ale unor medici ca drul Gorgos și alții, precum și ministru Sanătății, dr. Julian Mincu, Mengele al României, au executat orbește ordinele monștrilor comuniști și au transformat spitalele într-un loc de masacru comunist. Acești asasini ai neamului nostru vor răspunde în fața țării, istoriei și a lui Dumnezeu pentru toată nelegiuirea lor. Cu mâini și revoluție, an fost prezent și am avut verdictul dat de Justiția Militară în fața poporului împotriva celor care au aprobat genocidul ceaușist, condamnându-i la cele mai usoare pedepse (de doi ani) pe unii, iar pe alții eliberându-i pe loc. Astăzi asistăm cu toții cum chirurgul de la Coroieni i-a grăbit pe acești ticăloși!

Este o crimă națională, față de Cimitirul de Cruci, și toți cei care sunt vinovați pentru crimele lor vor trebui să răspundă cu adevarat.

Toată mascarada proceselor a depășit limita bunului-simt.

Vinoții de genocidul de la Timișoara, București și din alte orașe ale țării au fost găsiți aproape nevinovați de către oarba justiție neocomunistă, deși au îndoliat sute de familii!

Nu suntem răspunzători de sângelul nevinovat ce a curățat. Nu suntem ei autori morali ai crimerilor comise împotriva celor care au fost asasinați și apoi aduși să fie înmemorați la cimitirul din București, iar cenușa să le fie aruncată într-un canal pentru a li se pierde urma?

Căți oameni și-au pierdut copiii, frații, surorile?

Căți oameni și-au pierdut viața, căte soții și mame plâng și astăzi la moartele soților sau fiilor lor, pentru a vă înșeăuna pe voi, jolie comuniști, la putere, calcând fără nici o rușine pe cadavrele lor?

Căți bătrâni și copii au murit de foame și frig sub regimul ceaușist și mai mor și astăzi sub regimul bolșevicului de la Coroieni?

Cum au fost judecați acești criminali? Au fost aduși în boxe, îmbrăcați în costum și cu cravată, în timp ce noi, care am suferit în închisorile comuniște, eram legați cu lanturi și purtați în zeghe, judecați în case de cultură - considerați ca dumani ai poporului pe timpul cătăilor Stalin și Dej și-n epoca de aur a criminalului Ceaușescu.

Activiștii și securiștii trăiesc și astăzi pe spinarea noastră, deși sunt asasini ai neamului, crescuți pe tarla dictatorului.

Cum își vor ispăși vina toți acești ucigași ai poporului, care au transformat România într-un teritoriu presărat cu gropi comune, fară cruci și fără lumânări la căpătă?

Nu mai atunci când statul comunist va dispărea din viața noastră va fi din nou sărbătoare pe meleagurile românești și va

Georgescu Constantin,
după întemnițare

străuci din nou steagul regal pe Dealul Mitropoliei, iar malurile Nistrului vor fi tot ale noastre, vor întregi România de la Nistru până la Tisa sub drapelul de luptă al Coroanei Regale.

Doamne, irezește-i pe români!

Regele și Patria

Cu noi este Dimnezeu

Georgescu Constantin
fost deținut politic
veteran al P.N.T.C.D.

Georgescu Constantin,
înainte de întemnițare

Georgescu Constantin,
înainte de întemnițare

Cu strângere de inimă, am citit în presă secretul de grădere dat de bolșevicul Iliescu, privind pe criminallii din C.P.C. Ion Iliescu, trădător de neam și de țară, și cloaca comunistă de la guvernare, oameni fără nume și fără Dumnezeu, sunt cu toții vinovați pentru urgiile lor și jaful comunist de astăzi, care a transformat România într-o țară de moreri, iar pensionarii au ajuns cerșetori pe stradă. Pungașii din b-dul Primăverii au sufluit avearea țării, dar vor trebui să dea

ISTORIA PARTIDULUI NAȚIONAL TĂRĂNESC XVI

Conferința păcii

Ionel Brătianu se prezintă la Conferința Păcii convins de dreptatea cauzei românești, susținută de autoritatea ce i-o dădea Tratatul din 1916, Uniunea votată de Statul țării pentru Basarabia, uniunea votată de Congresul Bucovinei și unirea votată de Adunarea Națională de la Alba Iulia. Dar avea de înfruntat obstacole mari, căci cei care decideau la Conferința Păcii erau: Clemenceau, Lloyd George și Wilson.

Din nefericire, Clemenceau nutrea o veche și dărzi antipatie față de Ionel Brătianu, din 1915, din timpul neutralității, vândând în politica lui de temporizare ceea suspectă. Brătianu, însă, subordonă întreaga lui acțiune exclusiv intereselor românești. De aceea, când s-a prezentat la Conferința Păcii, constient de sacrificiile României, nu a înțeles să accepte nici o mutilare a tratatului semnat în 1916, pe baza căruia intrase în război. Revendicând pentru țara sa dreptul de a fi admisă în comunitatea națiunilor aliate pe picior de completă egalitate, Brătianu devinea și mai incomod. Despre atmosferă de dramatică strămtorare în care se găsea România, Ionel Brătianu era avertizat de către C. Diamand, ministru României la Paris, diplomat cu o inteligență suplă, bun observator. Dar, în ciuda tuturor greutăților, Brătianu, documentat, logic, elovent, a dus luptă pe teren diplomatic pentru frontierele României Mari. Pas cu pas el a înfrânt atitudinea neîndupăcată a lui Tardieu, președinte al Comisiei afacerilor românești, care, în final, recunoaște județea cauzei românilor.

Dărzenia lui Ionel Brătianu se datoră lectiei dureoase a Conferinței de pace din Berlin (1878), care însemnase o înfrângere pentru România, prin nerespectarea de către Rusia a Convenției încheiate la 16 aprilie 1877, prin care, în loc de a se recunoaște integritatea țării, Rusia a anexat sudul Basarabiei. Brătianu era conștient că "statele mari sunt gata să cedeze cerințelor unui stat mic, numai când sunt la strămtorare; odată pericolul trecut, și afăndu-se la largul lor, nu numai că nu-și respectă semnătura, dar poartă un sentiment de ostilitate a celui care le-a constrâns să cedeze".

Dar ceea ce este mai demn de semnalat este faptul că între oamenii de stat chemați să dea o nouă așezare lumii, Ionel Brătianu a fost unul dintre puțini - dacă nu chiar singurul - care și-a dat seama de natura și proporțiile bolșevismului. Este de necrezut miopia Consiliului Suprem Aliat față de revoluția bolșevică de la Budapesta, încăunarea lui Bela Kuhn ca dictator al Ungariei și faptul că expansiunea bolșevismului devenise o amenințare pentru Europa. Ionel Brătianu și-a dat seama că ar fi fost un act de sinucidere națională dacă ar fi lăsat soarta României întregite pe mâinile Consiliului Suprem Aliat, acesta fiind inclinat să-l constrângă ca să încheie un armistițiu cu Bela Kuhn.

Brătianu obținuse sprijinul mareșalului Foch, care în calitate de militar vedea pericolul ofensivei lui Bela Kuhn, avangarda politico-militară a lui Lenin. Dar acțiunea militară a României, deși un act de legitimă apărare, nu era simpată Consiliului Suprem Aliat. Ea a apărut ca o semnează ignorare a Consiliului, care alese cea mai zânătoare soluție: au găsit că în urma unei înțelegeri cu Bela Kuhn

căruia să i se dea unele satisfacții de ordin teritorial și înlesniri economice, s-ar putea ajunge la o înțelegere, imblânzindu-lli! ÎN 1919, CA ȘI ÎN TIMPURILE NOASTRE, DEMOCRATILE AU CREZUT ÎN SOLUȚIILE TRANZACTIONALE CĂ BOLȘEVISMUL.

Înaintarea vîjelioasă a armatei române care frângea eforturile armatei ungare, înlătuie să fie un motiv de bucurie pentru Consiliul Suprem, a dat ocazie celei mai neverosimile atitudini. Asupra guvernului Brătianu cădeau notele iștrătoare ale celor care erau chemați să pună bazele solei ale păcii! La această miopia politică a Consiliului se adaugă efectul legăturilor matrimoniiale dintre aristocrația ungură și aristocrația engleză. Dacă grofii unguri erau mulțumiți de perspectiva lichidării

Tache Ionescu, care aprecia ca extrem de riscauță politica externă a lui Brătianu, la care se mai adăuga și situația economică și financiară a României care era extrem de subredă. După efortul de înarmare, după ocupația germană și efortul unui război ruinător, dus pe propriul teritoriu, situația materială a României era jâlnică.

În aceste condiții, rezistența pe care o preconiza Ionel Brătianu nu avea sorti de înbândă chiar dacă s-ar fi solidarizat cu el întreg poporul românesc, ceea ce nu era cazul. În septembrie 1919, un guvern de coaliție prezidat de Iuliu Maniu, care ar fi înlesnit desprinderea României de politica de intransigență față de Consiliul Suprem, ar fi putut înălțatura provocarea ultimatumului. Brătianu s-a opus, însă, categoric, la formarea unui guvern de coaliziune care ar

comisiari generali, 6 comisari, 38 de experți, 6 consilieri politici, 14 secrete, 1 secretar general, 1 secretar adjuncț.

Cu această puternică delegație maghiară, compusă din elita politică intelectuală a Ungariei s-a înfrântă delegației românești, Alexandru Vaida-Voevod. Cum a reacționat reprezentantul României Mari? Prințul lui demers a să declare categoric ministrilor alti ai româniștilor să declare imediat că "preambulul Minorităților nu vor fi omisi".

În fața lui Wilson, Clemenceau, Lloyd George, șeful delegației române se bucură de un atu pe care Brătianu nu l-a avut: reprezentantul unui guvern expresie a unui parlament liber ales, era șeful unui guvern democrat. Alexandru Vaida-Voevod a primit fără întârziere, asigurarea că vor fi omisi din Tratat Minorităților, articole cerute. Odată eliminate aceste clauze iritante, urmă să se obțină ameliorări clauzelor nefavorabile privind noile frontiere ale României.

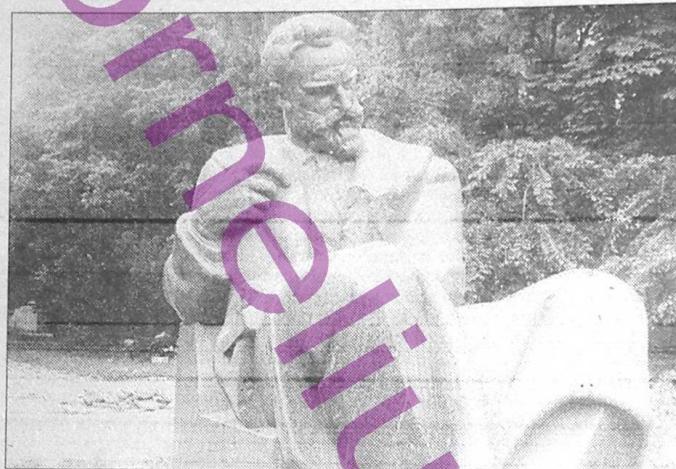
Alexandru Vaida-Voevod și-a dat seama de una din mariile erori comise de Brătianu: nesocotirea importanței presă, lăsând astfel drum liber propagandăi ungare, care, mai ales în presă engleză, izbutisse să ne defăimeze în șa misură incă opiniia publică ne era neted oștă. El a știut să remedieze această greșeală, astăzi că la sfârșitul lui ianuarie 1920, fără nicio exagerare, Vaida-Voevod cucerise încrederea atât a guvernului, cât și opiniei publice britanice. Grație atitudinii sale sincere și energetică cu care apără causei lui a reușit să atragă atenția lumenilor politici englezi că acceptarea sugestiei maghiare de a face din Ungaria un centru de influență politică, un bastion al politicii engleze în Europa Centrală, ar avea o primă consecință categorică: ostilitatea celorlalte popoare din centrul Europei mult mai puternice decât masa maghiară, ceea ce ar fi în favoarea Marii Britanii.

Dintre toți fruntașii politici din Transilvania, Alexandru Vaida-Voevod este cel mai bine pregătit, grație indelungată activității parlamentare și amplei culturii. Așa se explică aprecierea elongată de care s-a bucurat din partea opiniei publice engleze, în genere așa de rezervată.

La o distanță de peste 70 de ani de atunci, putem juidea cu obiectivitate acțiunea desfașurată de acest reprezentant al Partidului Național, între noiembrie 1919 și martie 1920. Frontierele, aşa cum au fost fixate, sunt opera lui Alexandru Vaida-Voevod. Tactic și energie, curaj și sinceritate fără să se ofenseze au asigurat cea mai fructuoasă afirmare a primului Ardelean care vorbea lumii în numele României Mari.

La o distanță de exact 40 de ani de la aceste mărcite evenimente, în 1959, în cadrul din închisoarea Gherla, mi-a fost hărăzit să aud din gura lui Mircea Vaida-Voevod, fiul aceluia prim Ardelean președinte al Consiliului de Miniștri, amânatul de cancelariile de la Paris și Londra, în acelor dramatice zile din decembrie 1919, martie 1920.

Adrian Sârbu
(Va urma)

terorii comuniste, mândria lor națională era, însă, afectată de faptul că liberarea de bolșevism se făcuse de către armata valahilor. Când brigada de cavalerie comandată de generalul Rusescu, din unitatea generalului Traian Moșoiu, a intrat în Budapesta în ziua de 3 august 1919, tot Ardealul a fost în sărbătoare. Comandanții armatei care cucerise Budapesta și stăpînise cancerul bolșevismului rus-maghiar erau un flu al Transilvaniei, din satul Tohani de lângă Brașov.

Intrarea trupelor române în Budapesta ne crease o situație privilegiată; dintr-toate țările care luptaseră împotriva Puterilor Centrale, singură România ocupa capitala unei țări inamice. Dar prezența trupelor române pe teritoriul Ungariei neliniștea, deși cu prețul sacrificiilor noastre se zădărnicise lovitura lui Lenin și se răsturnase planul strategiei revoluționare a bolșevicilor.

Brătianu a părăsit Conferința de pace la sfârșitul lunii iunie 1919, trăind usile Consiliului Suprem; dar acest lucru nu impresionase prea mult, deoarece exista un precedent în cazul delegației Italiei, nemulțumită de refuzul primirii portului Fiume. Necontestat, în atitudinea lui Brătianu găsim o admirabilă mândrie românească, care, însă, în situația dată, era în favoarea țării. La 15 noiembrie, Consiliul Suprem, printr-un ultimatum adresat Guvernului român, cerea acceptarea condițiilor "fără discuții, fără rezerve și fără condiții". Oamenii politici se raliau tezei conciliante susținute de

fi însemnat - după concepția sa - o dezavantajă a politicii de rezistență.

Alergile generale care au avut loc la sfârșitul lui octombrie 1919 nu au ratificat politica de rezistență a lui Brătianu. Se formează astfel un guvern al Federăției, avându-l ca sef de guvern pe Alexandru Vaida-Voevod. A fost o fericită alegere! Pe căt de slab a fost acel guvern în politica internă, pe atât de serios și de eficient a fost în politica exterñă.

Pregătindu-se pentru Conferința Păcii, Alexandru Vaida-Voevod și-a dăudese seama că nu numai Brătianu împingease prea departe politica lui de rezistență, dar într-o și mai mare măsură Consiliul Suprem, sub impulsul unui moment de exasperare, formulase în termeni ofensatori ultimatumul din 15 noiembrie 1919. Aliajii, în chiar termeni ultimatumului, se găseau într-un impas din care ar fi fost fericiti să poată ieși, cu salvarea apărintelor.

Mai târziu, într-un expozeu făcut în fața Camerei Deputaților, Nicolae Titulescu ne furnizează datele care privesc pregătirea excepțională a delegației ungare la Conferința Păcii, care a prezentat un material documentar fără egal. Este vorba de patru volume de format mare; primul volum de 661 pagini, al doilea de 585, al treilea de 418 și al patrulea, conținând un număr de hărți.

În serviciul acestui material într-adevăr monumental, o delegație strălucită sub președinția Contelui Appony a fost trimisă la Conferința, și care mai număra: 7

Decepțiile dnei Nina Cassian

Există, în momentul de față, trei modalități de a te seza de scrisurile aduse în mesaj regimului comunist. Prima este recomasterea francă a rătăciriilor gestul de a pune cenusă în cap. Exemple: Dan și Petru Dumitriu. A doua este... Deslu, Petru Dumitriu. A doua este... continuarea la însă, cinică a altării comuniste, actualizată cu

moralizări, calomnii, insulte. Exemplele ne stau la îndemână tuturor. A treia, care s-ar doar o căde de mijloc, imbină un mic regret, ca o lacrimă steară repede cu o batășă de mătase, urmată îndată de un zâmbet, cu o continuare subînțeleasă, de vreme ce rengărează și vagă, mălotică, "de ochii lumii". Oportunitismul de partid îi succede unul liberal, într-o comodă evoluție. Intrăciță nu pare nici o ruptură morală între ceea ce, din punct de vedere moral, este evident incompatibil, ambele etape pot fi suspectate de falsitate. Exemplu: Nina Cassian.

Revenind, în răstimpuri, în România, cunoscută poetă, care s-a stabilit în State încă în epoca lui Ceaușescu, își exprimă recent opiniile despre sine în cadrul unui interviu acordat lui C. Stănescu și publicat în *Adevărul literar și artistic*, nr. 210 și 211/1994. A vorbi despre legăturile ce le-a întreținut cu "misiunea revoluționară" î se pare "foarte simplu": "În 1940 am devenit membră fără cartel - pentru că era ilegalitate a Uniunii Tineretului Comunist. A fost oprirea mea, nu m-a obligat nimănii: a fost

alegerea mea, pentru că, pentru mine, comunismul a reprezentat un fel de sfere de aur, o armonizare a tuturor contradicțiilor violente din lume, o abolire a tuturor conflictelor săngeroase". Să presupunem că adolescăta de atunci nu era informată, depunându-și ofranda de idealism în fața altarului roșu. Dar mai târziu? Întrebătura asupra volumelor sale proletariiste, dna Nina Cassian declară: "eu m-am autoampătuț cu convingerea că partidul are dreptate și că el trebuie să aibă dreptate, pentru că, dacă partidul minte sau dacă partidul greșește atât de grav, atunci se clătină temeliile lumii mele". Deçi ni se aduce la cunoștință un sacrificiu, o "autoampătură" estetică, în numele unei nestrămutări "convingeri" de partid. Atfel spus, o totală identificare cu "dreptatea" partidului unic. Pe ce lume trăia poeta? Stîm bine că trăia în lumea noastră plină de nedrepări strigătoare la cer, de violențe și orori, când clase sociale întregi (țărănimile burghesia, moșierimea) au fost decimate, aplicându-se principiul absurd al vinovăției colective. Când orice opozitie a fost sugrumată, desființându-se însăși structura democratică a societății. Când literatura și arta au fost ingenunchiate, reduse la rolul de umile slujințe ideologice, deși nu fiecare creator era dispus să "autoampătuță" de dragul unor sloganuri comuniste. Cum rămâne cu "sferea de aur", cu visul nonviolentei? Oricum am răscuți lucrurile, ipoteza de inocență a unei Nina Cassian cade. D-sa și-a asumat *conștiința* postura de bard de rang înalt al partidului. Nevoindă să "un simplu lăutar la ospețele burghesiei", după cum ne mărturisește eu demnitatea, a deveni în schimb un lăutar la alte ospețe, ceva mai puțin civilizat și mai săngeroase. "Să atunci, adaugă poeta cu cochetărie, mă prosteam cu entuziasm". Spre a se amenda deîndată: "Cu entuziasm și totuși prea mult de spus: mă căzneam". Acum, din două une: ori exprima o "convingere" precum o "temelie a lumii" d-sale, ori se "prostea"? Orij procedă cu "entuziasm" ori se "căznea"? Oare de ce o trădează logica?

O altă asemjune a unei Nina Cassian: "N-am făcut compromisuri, pentru că nu eram *conștiință* că fac compromisuri; credeam în ceea ce mi se cerea și voiam să-i placă stăpânirii, pentru că ea, ziceam eu, reprezenta o grupare de oameni care aveau

același ideal cu mine. Fatală eroare!" Eroarea e "fatală", nimic de zis. Nu punem la îndoială nici intenția autoarei de-a "plăcea" stăpânirii. Nici comunitatea de "idealuri" cu nomenclatura pe care o slujea. Dar cum poi negate compromisurile săvârșite, pe motivul lipsei de "conștiință" a lor? Însă utilizarea conceptului de "compromis" indică un raport de responsabilitate. De cănd s-a ivit "conștiință"? Nu se putea îvi decât la primele experiențe ale sovietizării brutale a României. A o poștă nu poate fi decât o încercare neconvincătoare. Nu cumva poeta se "prostește" acum? Pur și simplu compromisul era la început o postură convenabilă, pentru a deveni treptat una neconvenabilă. Nu e decât o aluncare uzuială pe scara conjuncturilor. Dacă ar fi încercat o căină autentică, poeta ar fi trebuit să simtă și să se rostească altfel. A spune "n-am făcut compromisuri", din indiferență ce motiv, când acestea sunt palpabile și când au anume anvergură, înseamnă a jongla cu căința. A-ți face "autocritică" în instanță istorice precum în instanță unei organizații de bază.

De ce, totuși, dna Nina Cassian a schimbat macazul? De ce a părăsit regimul pe care-l adora, pe care-l percepdea ca pe o "temelie a lumii" d-sale lăuntrice, insensibilă, în beatitudinea totalitară care a cuprinso-până și la "autoampătură" ce i-a impus? Presupunem că din gelozie. Fiindă prin excelенță erotică, poeta ne spune pe șleau: "Eu «iubeam» partidul (...), dar o pot considera una din cele mai dureroase iubiri neîmpărățite din viața mea". Deci astă: partidul n-a "iubit-o" îndeajuns, ba chiar "n-ai fi putut-o suferi". Probe? N-a avut parte de epitetul de "mare poet", care nu i-a adresat "nici din greșeala, nici în treacăt". Si un lucru încă mai grav: n-a fost niciodată "regina poeziei". Să îsta în condiții în care "republica populară" toleră, cu nepermisă ușurăție, un sir de "regalități" literare: "Au fost regi" și poeziile pe un timp dat: Mihai Beniuc, Eugen Jebeleanu, Cicerone Theodorescu, A.E. Baconsky, Dan Deșlu, Eugen Frunză - toți au avut o perioadă de domnie. Regine au fost Maria Banuș, Veronica Porumbacu și cam atât dintre femei. Iun-um avut această sănătăț. Treiem peste înțara de bătrâna "colegială" a unor asemenea linii. Dacă aceasta a fost mareă deceptie a unei Nina Cassian (și de vreme ce ne-spune chiar deasă, nu ne îndoim), o putem consola lesne. Să sunme asigurând-o că și d-sa a fost o "regină" a poeziei "realist-socialiste", cu nimic mai prejos de comilitonii săi enumerati ca crudă, "Reginele" poeziilor de acest tip - cine n-o stie? - au fost în număr de trei. Să fie înștiințată Nina Cassian. Alături de Maria Banuș și de Veronica Porumbacu, figurează în cele din urmă în analele literaturii, și numele d-sale.

Gheorghe Grigore

Carnet plastic

GEORGE RĂDEANU - PICTOR-POET al naturii și al sensibilității umane

Recentă expoziție personală deschisă la Galeria de Artă a Municipiului București de talentul pictor GEORGE RĂDEANU, absolvent al Academiei de Artă din Capitală, promoția 1988, membru al Uniunii Artiștilor Plastici, reprezentant - pe lângă evidența valoare plastică a pânzelor - și a demonstrației a ceea ce, în practica profesiei, înseamnă călătorile de studiu și documentare. Cele mai multe lucrări sunt *paisaje* inspirate din spațiul culturii și civilizației germane și franceze. Ceea ce impresionează, în primul rând (având în vedere că monumentalitatea clădirilor și varietatea reliefului sunt de la Dumnezeu și de la oamenii inspirați și hamici ai locului) este MISTERUL sugerat de istorie, adevar, legenda, grandeza, perenitatea etc. pe care-l bănuim și pe care pictorul îl sugerează prin "corespondențe" originale.

Rolul prim îi joacă *lumina - estompă*, ca-n zori sau ca-n amurg, care ne dezvaluie doar "fali" de adevar și realitate, deschizându-ne, touși, și câteva ferestre ale înțelegerii... Urmează apoi *compoziția* - amplă și fastuoasă - care, înărtățită c-o paletă cromatică pe măsură - GEORGE RĂDEANU este un colorist de primă mană! - îi creează vizitorului puternice sentimente și variate stări sufletești. Cine să privească și să pătrundă înțelesurile mai mult sau mai puțin ascunse ale personajelor sale va avea revelația a ceea ce teoreticienii numesc atmosferă, adică sinteză de trăiri incorporate într-un tablou.

Un alt domeniu în care pictorul dovedește deplină maturitate artistică îl constituie *portretul*. Riguroarea desenului, capacitatea de-a surprinde dominantele psihice ale subiectului sunt principalele calități. Remarcabile sunt cele două *autoportrete* (privire ageră, concentrată, păr lung lăsat pe umeri, totul în dominantă roșie-verzuie). *Ana* (un inger-femeie, suavă și romantică, în pozață de așteptare, dar și de autocontemplare, în rochie albă...) Vis de mireasă?!, *Femeia în verde* (cu accent pe finețea trăsăturilor feței, a gâtului lung și subțire și a pozii meditative-concentrate) și, mai ales, *Emil Cioran*.

In fine, ultimul comportament tematic este reprezentat de *flori* (Zambile, Orchidee albe, Lalele roșii și altele). Culorile vii, suavitatea petalelor și parfumul, vasele și aranjamentul floral le conferă vîbrație și personalitate. Oricare din "florile" ingenios răspândite în expoziție sunt capabile să ne înmobileze un perete de casă și să ne lumineze viață.

M. Augustin

"Limba noastră-i limbă sfântă!"

Considerații cu ocazia sărbătorii Învierii Domnului

Sfintele Pasti (din lat. PASCHAE, gr. PASCHAH) înseamnă TRECERE (în cazul lui Iisus Hristos de la moarte la viață) și este o sărbătoare creștină anuală care comemorează Invierea Domnului, în timp ce la evrei, ea comemorează exodusul din Egipt, eliberarea și nașterea lor ca popor, recerere lor de la robie la libertate prin Mareea Roșie. Ea se numește "Pâques" în franceză, "Pasqua" în l. italiană, "Pascua" în l. spaniolă, "Pascoa" în l.

portugheză, iar adjecțivul derivat este "pascal" (miel pascal, mesaj pascal etc.). Înca din 325, Sărbătoarea Învierii Domnului a fost fixată în prima duminică cu lună plină care urmează echinoceului de primăvară, la catolică căzând între 22 martie și 25 aprilie, iar la ortodoxi cu cel mult o lună mai târziu, cum este cazul în anul acesta. Obiceiul de a se spune "Hristos a înviat!" și de a se răspunde "Adevărat a înviat!" este propriu bisericii ortodoxe, fiind o urare străveche

românească, împreună cu cealaltă urare pe care o adreseză poporul nostru, și anulme "Sărbători fericite!" Prin urmare, formula "Paste fericite!" pe care unii încearcă să-o "implementeze", este străină specificului nostru și reprezintă o "înaintăreală" după "Joyeuses Pâques" sau "Felice Pasqua", ilustrând "snobismul lingvistic" care, după cum se vede, le poluează și pe cele sfinte! Reprezentanții acestui "current" le adresez urarea de (a) "Paște fericit!", iar

tuturor celorlalți să adresez tradiționalele "SĂRBĂTORI FERICITE!" și "HRISTOS A ÎNVIAȚ!"

Prof. Gh. Constantin

P.S.

Să dea Dumnezeu ca, odată cu Invierea Fiului Său, să se întoarcă (din nou) și să nu mai plece, și Fiul nostru surighiunit de comuniști să de urmașii lor, Majestatea Sa Regelor Mihai I ai României!

Complexul rus

Popoarele, ca și indivizi, suferă de diferite complexe. Dupa cel de-al doilea război mondial, germanii manifestau un evident complex față de ruși. Americanii, în ciuda performanțelor economice și tehnologice, suferă de complexul European. Noi români, suferăm de secole de complexul rus. Această stare de spirit dățăuz, amestec de respect mistic și sentiment de inferioritate, se vede bine, de exemplu la Dimitrie Cantemir și la mulți alți bărbați politici din trecut.

Ca în orice deviație psihologică, și în cazul acestui complex al nostru există uneori reacții de răzvrătire. O asemenea reacție poate fi atitudinea lui I.C. Brătianu din 1876 la întâlnirea cu țarul de la Livadija (Crimea) pentru discutarea condițiilor în care armata rusă urma să treacă prin România în calea declanșării unui război rus-turc. Țarul Alexandru al II-lea a fost foarte surprins atunci că un om politic roman pretinde că țările sale să-i fie respectate suveranitatea și că deci, prin atitudinea sa, ieșea, poate pentru prima oară, din tiparele complexului rus. Ivan Turbinca al lui Ion Creangă - satiră comic-mușcătoare a mentalului tipic - poate fi luată și ea o tentativă de eliberare de acest complex prin putere sătmăreană a artei.

Se pare, însă, că nu putem scăpa ușor de blestemul acestei infirmătăți. De unde altundeva dacă nu din străfundurile sale tainește puțea să le vină guvernantilor noștri Iliescu, Roman. Năstase indemnul de a pune la eale acel nesăbuit tratat din 1991 cu Uniunea Sovietică în condiții în care România, prin Revoluția din 1989, rupse lanturile care o ținuseră legată 45 de ani de imperiul moscovit și tocmai când acesta trosea din inechitările?

Recent, eu ocazia vizitei generalului și ministrului apărării rus Graciov, complexul acesta a ieșit iarăși la iveală în toată hodoșenia sa. Acest general s-a purtat aici aproape ca într-o coloniș sau o țară ocupată. Cu lipsă de tact, eu aragonță dusă până la obraznicie. Căci cum altfel poate fi calificată comportarea unui ospet care nu ține cont de sensibilitățile gazdei sale și și exprimă fără menajare părțile? Care păreri sunt în multe privințe jigniri pentru noi sau minciuni sfîrșuite (ca de exemplu afirmația că Rusia întotdeauna s-a apărat, nu a atacat pe nimăn) sau zgândare puncte sensibile ale gazdelor, precum problema basarabeană. Prin ideile și prin atitudinea sa, Graciov s-a dovedit un Jirinovski mai reținut și mai sofisticat. În fond, o intrucătare desăvârșită, ca și conotațional său, a ideii imperiale, comună fără excepție, tuturor oamenilor politici ruși.

Nu avem cum să exact ce și-au spus interlocutorii oficiali români și ruși cu ocazia acestei vizite. Putem, însă, deduce din lăunturele de poziție publice ale generalului cu ce idei a venit la București, iar din declarația sa că se întoarce mulțumit la Moscova să-și anunțe sefii că nu mai au de ce să fie retinienți față de România, putem ghici care a fost repleia reprezentanților noștri.

Ce i-a nemulțumit cu 1-2 ani în urmă pe ruși? Cum au lăsat să se înțeleagă în mai

multe rânduri, diferenți demnitari, i-a nemulțumit orientarea spre Occident a țării noastre, tendința de apropiere de Pactul Nord-Atlantic, politica anemică-activă în problema Basarabiei de la un moment dat: o oarecare rezervă față de Moscova.

Dacă cum generalul se întoarce încăntat la el acasă, astăzi ar putea să însemne că partenerii săi de discuție români i-au dat satisfacție în aceste probleme. Cu alte cuvinte, Graciov a observat că, în timp ce

culturie cu prilejul vizitei generalului. Dacă-lă mijloc ar fi simplă incompetență profesională n-ar fi poate atât de grav. La urma urmelor incompetență ar putea fi remediată cu vremea. Este însă vorba de la sătătate, de adulțomeare obedientă a așteptătorilor Puterii, de încremenire în tiparele complexului rus.

Spusneam la început că această infirmitate este rădăcini istorice care coboară până în straturile cele mai profunde ale

stau eu față spre vest, autoritățile noastre trag cu coada ochiului spre est, că dorință de integrare în N.A.T.O. este ambiguă, fiindcă nu înseamnă renunțarea la tehnile legăturii cu Armata Roșie; iar în ceea ce privește Basarabia, lasă că nici înainte autoritatea noastră n-a putut face cine să fie ce, dar acum, după ce acolo a învins deplin restaurația comunisto-moscovitică, guvernantii noștri au răsuflat ușor că în sfârșit li s-a lăsat o pătră de pe inimă.

Dacă generalul rus s-a întors în țară lui mulțumit este sigur că oficialii noștri l-au lăsat să vorbească neconțuzis despre rolul eliberator al Rusiei și n-au suflat un cuvânt despre nordul Bucovinei, despre Basarabia, Insula Sărpilor și alte teritorii ocupate de imperiul de la răsărit. Tăcând, au admis că ei, ruși, răpindu-le, le-au eliberat. Mulțumirea lui arată că interlocutorii români nu i-au spus nimic despre uriașul tezaur al statului român, confiscat abuziv în urmă cu trei séruri de veac, ca și despre alte aspecte delicate ale contenciosului româno-rus. Satisfacția lui Graciov este o confirmare indirectă că oficialii noștri au fost cu totul stăpâniți de complexul rus.

Că acesta nu este o bagățelă se vede și din faptul că s-a manifestat nu numai la cei ce au purtat discuții cu Graciov, ci și la oamenii aflați în afara jocului politic-diplomatic, care ar trebui să dea dovadă de independență de găndire. În acest sens a fost trist să văză la o parte a mass-media românești - radio, televiziune și presă oficioasă - manifestându-se o deplasată

conștiinței noastre ca neam. Anamneză psihoanalitică ar pune în evidență existența la acest nivel abilis a speranței unui gest protector din partea coreligionarului ortodox din nord, niciodată făcut în ceea ce ne privește, impletită inextricabil cu amintirea durerășă a nenumăratelor invaziilor tătare.

Mai aproape de zilele noastre. Comitetul a lansat și întreținut, ipocrit, darabil, minciuna unei noi misiuni mesianice a Rusiei: aceea a izbăvirii omenirii de nedreptățile sociale și a aducerii paradisului pe pământ. Mesianismul comunist bolșevic, impus și cultivat asidu după sovietizarea României de cercurile conducătoare locale, a dus la revitalizarea complexului nostru rus.

Că succesoare în linie directă a cominterșitorilor și comuniștilor de ieri. Puterea actuală din România, ca și slujitorii mass-media aserviți ei, suferă din plin de complexul rus. Cum toată istoria noastră arată că România nu a avut dușman mai periculos și mai periculos decât Rusia, indiferent de colorația politică temporară pe care a luat-o această formăjune statală, este împreună cu nu din perspectiva complexului rus se pot elabora și pune în practică cele mai bune soluții de protejare a intereselor naționale, fără de veleitățile dominatoare ale Moscovei. Recentă vizita generalului și ministrului apărării rus a demonstrat din plin acest adevar.

Gheorghe Vlăscăeanu

Victimă a terorii comuniste din România, cardinalul Iuliu Hossu ar putea fi beatificat

Ziarul francez "La croix" publică o scurtă știre sub titlu "Primal martir". Este vorba de Monseniorul Eugen Bossilkov, episcop bulgar asasinat în 1952, datorită "trei dezlănțuite contra credinței", după

cum a declarat Papa Ioan Paul al II-lea. Este primul martir ce așteaptă beatificarea oficială de către Vatican, dintre victimele "războiului rece". Lista cuprinde pe cardinalul Stepinac (asasinat de teroriști

în Croația), pe cardinalul Josef Mindszenty (al Ungariei), pe Iosif Slipyj (din URSS) și pe Iuliu Rossu (din România).

George Carcaleanu

Dreptatea

Corespondență din Germania

Imaginea României în presa străină

În răspânditul ziar "Schwäbische Zeitung" sud-vestul Germaniei, în numărul din 2 aprilie a apărut un articol pe două pagini despre România.

Articolul este însoțit de fotografii apocalipsul românesc. Reporterul german franciscan german îngrijesc cu abnegație devotamente copiii năpăduiți din regiune. În care a intrat, reporterul este izbit de la înconjurătorie: bătoace, noroi, fecale și cățea urmă. Intrând în "casa" cu două camere, fără sigură ziariștul descrie încăperile și mobilierul: niște cărpe soioase, două masute mici și scaun! În plus, un dulap, o sobă crăpată și niște cărpe soioase. Pe podea o zeană ciudată. Aerul era pestifer de cincii copii dorm în această "locuință" canapea, iar pe a doua canapea dormea patru copii mai mici.

"SUNTEM ÎN EUROPA. SECURITATEA ROMÂNIA." Cu aceste cuvinte componă reportajul. Maicile franciscane fac munca pe statul, comuna sau altii ar fi trebuie să își îngrijirea copiilor, a boalașilor și a săracilor colectarea și distribuirea de donații în alimentare imbrăcăinire. Clădirea fostei manastiri franciscane din Odorhei Secuiesc a fost transformată în "epoca de aur" în magazie de cereale și făină. Acum străinii maiciilor, clădirea a fost transformată în cămin de copii. Din donații din străinătate, deși din Rusia, ci din străinătatea de sus din Rusia, ci din străinătatea de sus, guvernul spune că nu vrea să întrețină relații cu "stăpân și slugă", să refacă un mobilier nou. S-au refăcut instalațiile, copiii au jucat la discuri aerul și curat. Totul e curat, iar copiii sunt bine îmbrațați.

In plus, copiii sunt cumpăna și dragă nealăteri cum sunt cei din vest de film de gen și violență difuzate de televiziune. Copiii nu tulburări de comportament, nu sunt agresivi.

Reporterul german remarcă diferența în același cămin de "epoca de platină" de azi din România de "epoca de aur" de dinainte, când copiii nu păreau dotati, erau marginalizați.

Umbra lui Ceaușescu este, înseamnă omniprezentă în România, observă ziarul "Strâzile orașului sunt pline de bătoace și marasm. Există prăvălii, dar puțini cumpărați lipsă de bani. Figurile oamenilor sunt cumpărate privatice temătoare. Unul din părinți copii cămin este somer și muncește la spaniul de la Numar 15.000 de lei pe lună căstigă acest lucru să facem, spune tatăl? Nu putem să ne scăpem copii!" Anticoncepțională nu suntem, azi în România decât avortul! Căteva case mai devreme o familie cu 10 copii între trei și 17 ani. Fără să trebui să "trăiască" dintr-o pensie de 35.000 de lire britanice, săptămână, să fie adăpostită de către 35 de mărci germane pe lună.

Se observă o extraordinară de caldă legătură între părinți și copii. Se oferă copilor cinci pachete de bomboane, pe care însă nu le deschid și le pătesc bine. În această familie nu există sărăcina, nu există sărăcina și părinții împreună cu opt copii într-un spațiu de 10 mp. Nu au toaletă în casă și bransament de apă. Pălpăie un bec chior, iar ca "mobilier" o sădă canapele și nici un scaun.

NICI LA PERIFERIILE DIN DJAKARTA

"Nici la periferiile din Djakarta, în slăbitul său văzut atâtă mizerie", afirmă ziarul german "Die Presse". La posturile de TV din Europa de Vest și din presă, apar regulat asemenea raporte și imagini, chiar dacă asemenea stări sunt doar răspândite, ele nu reflectă decât parțial situația României. Imaginea României în străinătate este mai completă, dacă alături de asemenea rapo-

rturi de "călătorii" și luxul exorbitant și hughes curților Primăveri, șoseaua Kisef și Piatra Cotroceni. De imaginea României în străinătate, mizeria și haosul din țară, de aservirea țării noastre, fostul ocianuș străin, nu pot fi absolvite săptămâni de milioane de alegeri ai românilor comuniști.

Radu Pătarlag

Dolari irosiți fără folos

Jocul amical de fotbal cu Bolivia care a inaugurat seria meciurilor pregătitoare - pe teren propriu - pentru Cupa Mondială din 1994, putea foarte bine să lipsească. Și rămâneau în casieră Făderatii, ce se plânge - pe bună dreptate - de fonduri, 50.000 de dolari. Fiindcă echipa care s-a aflat în fața lui României, poate fi că greu acceptată ca o formăție calificată dintr-o grupă sud-americană, în care a jucat și Uruguay-ul. Parecă veniți în călătorie de placere, nu în campanie de pregătire, boliviienii ne-au făcut să ne întrebăm tot timpul, cum de să-a calificat pentru "El Mundial"? Nu am găsit explicația. Indiferent dacă socotim că au avut un aliat în înălțimea capitalei La Paz sau a altor orașe boliviene, ipoteza confirmată de o "mamă de bătaie" ce le-au aplicat-o brazilienii pe malurile Atlanticului (6-0). Alb-verzii nu au jucat nimic și nu au arătat nimic; în afară de două ocazii oferite cu larghețe de suava noastră apărare, ratațe lînsă cu seninătate. Folosul pentru naționala noastră, debilită și ea de absente, a fost zero. Decât aşa partide de pregătire, mai bine jucăm cu umbra, și ne rămân și banii în buzunar. Speram însă, cu toată convingerea, că viitorațe întâlnire, -Nigeria va avea cu totul alt caracter,

Despre tricolori se pot face aprecieri foarte puține, raportându-ne la palida impotrivire ce au întâlnit. Scorul putea fi cu ușurință triplu, dacă nu și mai mare, lucru ce arată că opoziție au avut

de învins. S-a ratat la fel de mult ca de obicei... cu supliment. Și totuși două goluri pot fi numite norocoase. Nu cu locul să căutăm nod în papură, mai ales atunci când nici nu ne îngheșuim cu laudele. Să facem totuși căteva remarcări: *Ilie Dumitrescu* pentru goluri, dar și pentru ratări, *Gică Popescu*, care după ce a luat măsură adversarului s-a aventurat tot înainte, dar excesiv, pe *Dan Petrescu*, *Lupescu* și *Chiriuță*, utili echipei. Înlocuitorii *Radu Niculescu* s-a abătut mult, Papură destul de șters, iar *Vlădoiu* a fost încercat prea puțin. În altă ordine de idei să notăm atenția deosebită pe care o acordă F.R.F. presei. Triată la sânge și după criterii necunoscute, pentru accesul la "masa presei", ziariștii au avut la dispoziție, în loc de pupitre, o extrem de numerosă escortă de nechimată.

Două cuvinte și despre stadion, unde se pare că lucrările au înghețat înaintea salariilor și odată cu tabelă "electronică" manușă. Marca rămâne tot "Philips". Singurul lucru cu adeverat remarcabil este terenul de joc. Dar nu pentru asta, credem că F.A.F.A. și-a dat acordul să se joace pe "Steaua". Dacă o va mai face și pentru "animalul" cu Nigeria, trebuie ei. Dar pentru Cupa Europei și pentru primul meci din Campionatul European, trebuie căutat alt teren. Ni se pare teribil de indoilemic că "Ghencea" va îndeplini condițiile cerute. Poate că vreo altă dispensă?

▼ Cu un avans de 100.000 de dolari, ce va fi urmat de alte acțiuni, *Pepsi Cola* a devenit sponsorul principal al echipei naționale de fotbal. Contractul semnat depășește campania pentru C.M. din Statele Unite și cuprinde tot anul 1994.

Sunt incluse o serie de nouătăți cum ar fi concursul de penalty-uri din pauzele meciurilor echipei naționale și tragedile la sortii pentru spectatori. Disputa luptovitelor de la 11 metri va avea loc între 24 de juniori compoziții ai loturilor UEFA '94, '95 și '96, împărțiti în patru grupe, dintre care 4 se vor califica pentru finala ce va avea loc în pauza meciului cu Slovacia, din cadrul C.E. în noiembrie '94. Dintre spectatori, la fiecare din meciurile reprezentative naționale, pe teren propriu, vor fi aleși 20 pe baza

numărului de pe bilet, care vor primi către o minge cu autograf sau o navătă cu Pepsi. ▼ Ministerul Tineretului și Sportului e pus pe cadrouri, iar fericitul destinatar este de data aceasta Comitetul Olimpic Român care a primit un nou sediu în afara clădirii ministerului, unde se află până acum. Dacă deranța sau nu pe cineva nu stăm. Ceea ce să stim este că "mutarea" s-a facut în detrimentul Federației Române de Șah - n-o fi sport olimpic - care se va muta în altă parte, unde avea nevoie de mese suprapuse pentru a se putea desfășura, chiar competiții de mai mică anvergură. Tatălui am ideea că sediul este chiar al F.R.Ş., după cum fusese obinut, dar iată că tutela M.T.S. este mai puternică. Unde ești tu Tatălui, cel ce ai promisi zile de glorie săhului românesc.

N-au rămas în urma ta decât vorbe.

▼ Faimoasele alegerătoare chineze pe distanțe lungi, unde au stabilit record după record, făcând vid în jurul lor, au declarat forfait și la maratonul de la Boston. În ultimul moment, după ce își anunțaseră participarea. Puteți ghici motivele acestei noi absențe? Căutați-o în posibilitatea și temere de a fi depistate "pozitiv". Ar fi însemnat și sfârșitul unor recorduri care fac gloria sportului din Extremul Orient.

▼ Tăcere desăvârșită la tot mai numeroasele întrebări, adresate din toate părțile, asupra motivelor care au stat la baza suspendării lui *Marian Bondrea*, antrenorul Universității Craiova. În acest caz, clasat din lipsă de probe, s-a găsit totuși un țap îspășitor în persoana craioveanului trimis în tribună pentru un respectabil interval de timp. Întrebăm încă o dată, de ce? Si va trebui să se răspundă. Cu argumente și dovezi. Nu cu "drept la replică" cum a făcut un magistrat pus să împărtășească în fotbal.

▼ Clubul Sportul Studențesc a redeschis contenciosul pe care îl are cu Steaua, în privința banilor ce i se mai cuvin pentru... Hagi. S-a adresat Ligii Profesioniste de Fotbal pentru a interveni în favoarea sa, pentru a primi diferența de 500.000 dolari pe care militarii refuză să-i mai achite din cei 1.250.000 datorați. Steaua nu i-a achitat, dar se pare că are în schimb o convenție în care se stipulează că nu ar mai exista vreun litigiu între cele două cluburi. Fără a plăti, a obținut hârtia. Misterele trecutului. Să vedem ce va face Liga.

Între două cupe rivale

În ultima ședință a Comitetului Ligii Profesioniste de Fotbal, printre alte chestiuni s-a discutat și proiectata "Cupă a Ligii" ce urmă să acopere lipsa de activitate competițională datorată înecării Campionatului mult mai devreme ca de obicei. Motivul analizei l-a constituit apariția "Cepeu Samsung" organizată de clubul Rapid: trei zile la mijlocul lunii mai. Deci a obținut acordul tuturor factorilor de decizie, acum se consideră că ar încurca programul

conceput inițial al "Cupelor Ligii", mai apărând între timp și intenția președintelui Gloriei Bistrița, de a organiza un turneu propriu, cu patru echipe. S-a ajuns la situația de a hotărî dacă proiectul L.P.F. mai este oportun sau nu. Părțile au fost împărțite și nu s-a ajuns la o concluzie. Ea a fost amânată după primirea răspunsului de la fiecare club, dacă este de acord să participe sau nu. Oricum "Cupa Samsung" se va disputa la datele și în condițiile anunțate.

O premieră absolută

Un zvon, ce circula de câțiva timp, prinde contur. Se pare că în scurtă vreme organizarea curselor de trăpași de la Ploiești, va trece pe seama Regiei Loto-Pronosport, mai exact Regia Autonomă a Loterilor și Pronosticurilor Sportive (RALPS).

Caielor de Rasa, trebuie să doară de cunoscătorii Sportive (R.A.E.F.S.).

de programe și întocmiri de handicapuri, ordine pe hipodrom și la grăduri, premii inadecvate, proprietari de cai ce-și fac de cap, antrenori sau driveri ce se comportă asemănător, arbitri ai alergărilor, absenți sau coruși, corecțitudinea alergărilor, dotarea hipodromului etc., etc.) constituie iarași ceva ce se stă. La fel de grav, poate chiar mai grav este că situația merge din rău în mai rău. Lucru

Dar este oare, chiar în situația în care falimentul intră pe ușă, soluția e ca mai bună, aceea de a transfera problema celor de rasă unei alte regii, și ea la rândul ei departe de a fi un exemplu în propriul său domeniu? Poate doar în acela că unei uitătoare inventivități în a stoarce ultimii bani de la cetățean. Să-i cre-
trebuie sublimat cu toată răspunderea - este cu desăvârșire străină de activitatea în care se aventura. Aparatul ce îl are la dispoziție nu îi este de ajutor decât poate numai pentru a înlâlni la fiecare doi pași o agenție. Unde să intre fiecare să-și incerce norocul. Pe ce criterii? Extrapolând cursele de căi într-un joc numeric sau scuderoi italiani.

Cu ce personal își va înțelege RALPS, indatoririle ce-i vor reveni în direcția destinelor creșterii cailor de rasă în România? Cu același omenei care au lucrat până acum? Sau eu, alții a căror pregătire sau precepere este cel puțin indoialnică? Sau numai firma schimbăta va modifica și îmbunătăți toate celele? Umbrela Regiei bucureștiene va acoperi doar hipodromul sau se va întinde la întregă aria de creșteri și îmbunătățiri raselor cabaline? Să nu se uite că mai există și Societatea Jockey Club, care poate emite pretenții îndreptățite la aceeași misiune.

Orice hotărâre în această privință trebuie să poarte gândită. Înțeleg că problema este prea delicată și importantă. Dar cine să gândească responsabil? Cei care vor să pună mâna pe o afacere ce li se pare profitabilă sau cei care vor să apele puțină? Vom reveni.

Paṣṭi

ORIZONTAL

1 - Invățările lui Iisus (sing.), - "... cea de Taină", prăznuită de Iisus și cei 12 ucenici, înaintea Paștelor, 2 - "... L-a trimis legal la Crăciuna arhiereul" (Ioan 18, 24), - Patriarh^{al} îl Ierusalimului, contemporan cu Sf. împărat Constantin, 3 - "Dăti-mi... cele ale..." (Marcu, 12, 17) (nom. pl.), - O căre (tar), 4 - Nepotul lui Avraam (din genealogia lui Cristos), - Besfil, 5 - Originea lui Părat, prefect al iudei^{ilor}, care a dispus crucificarea lui Iisus (masc.), - "Nu i se va zdrobi nici un..." (Ioan, 19, 36), 6 - Iisus Cristos, - Începutul răstignirii!, - "Iar Iisus și pe ...", - cunoscute sănături vinzi pe Fiul Omului?" (Luca, 22, 48), 7 - Să strâng 12 cruce din frumură după săturarea multumirii (Marcu, 6, 43) (sing.), - Mieilul la început să li se dărăst! - Semnătura din care cei 12 ucenici, flămânzii au cules spice (Matei, 12, 18) - "Dacă veți rămâne în... , Meu, sunteți cu adeverat ucenici ai meu!" (Ioan, 8, 39) (neart.), - Toma Damian, 9 - "Un glas din... , un vînt zicând: Acesta este Fiul Meu iubit" (Marcu, 9, 7) (pl.) - "Acest... este Legea cea nouă, întru Sângelui Men" (Lucia 22, 20), 10 - "... Biște este cuvântul Ce îne vine într-un numele Domului!" (Marcu, 11, 9) - "Uru vă trimis pe voi ca pe niște... , în mijlocul lupilor" (Matei 10, 16).

VERTICAL

- Insula Pastelui se află în acest ocean - Prefața la Noul Testament, 2 Santa... munte în Patagonia (America de Sud) - A cântat după ce Petru și lepida de Iisus de trei ori, 3 - Tânăr din Betania, inviat de Iisus (Ioan, 11) - Soția hanigului evreu Leiba Zibal din "O facie de Paste", de L.L. Caragiale, 4 - Ivoiri, fildeș - "Iarăși a mers în Cina Galilei unde prefăcușe apa în..." (Ioan, 4, 46), 5 - Automobil Club Român (abr.) - "Că oricine va face voiață Tatălui Meu, Celui din ceruri, acela îmi este frate și soră și..." (Matei, 12, 50). 6 - Joe popular din Bumăt - Lunar Neutron Probe (experiență la misiunea Apollo - 17, Dict. Astronautică), 7 - Cei din urmă uciști! - Din... în Paști=rar (pl.) - Poet chinzei (Yuan Ming, supranumit "poetul shihstrăin"), 8 - Regii al lernusalimului, l-a cercetat pe Iisus înaintea Patimilor din giurgiu!, - Hristos Iisus, 9 - La pastele cailor, 10 - Poet român (Vasile, 1821-1890), autorul poezilor "Pastele" și "Cristos a inviat".
10.06.1978, AMOR, UBB, TAO.

Dicționar: ISAV, INES, AVOR, HISĂ, TAO

* În calendarul creștin (18 martie)

grupaj realizat de IOAN FRÂNCU

Ultimul interviu acordat de dl REMUS OPRIȘ în calitate de președinte al Organizației de Tineret a PNȚCD

Cum ați caracterizat activitatea Organizației de Tineret a PNȚCD în cei doi ani de când sunteți președintele ei?

Au fost doi ani în care am coordonat activitatea Organizației de Tineret, dar acum sunt în al patrulea an în care mă ocup de problemele legate de tineretul PNȚCD. Este firesc, ca acum când predau stațeta - am peste 35 de ani și nu mai pot face parte din O.T., să-mi fac un bilanț al activității. Ar fi de subliniat faptul că O.T. aşa precum am preluat-o, o las ca cea mai puternică organizație politică de tineret din țară și, în plus, în ciuda unor nereușite în activitatea politică, trebuie să spun că O.T. a rămas un loc de referință pentru partidul nostru. Este o realitate în afirmația că tineretul în perioada aceasta a fost fidel în mod constant politicii partidului nostru, ideologiei noastre și conducerii noastre. Ideea vehiculată de către unii, a existenței conflictului dintre generații nu este o realitate și această afirmație a fost demontată prin înșuflul felul în care generația tineră s-a încadrat în structurile organizatorice ale partidului, prin faptul că un număr de șase actuali deputați au fost membri ai O.T. și nu în ultimul rând prin aceea că foarte mulți membri ai birourilor judecătoare provin de la O.T. Mai mult, alegerile locale din 1992 au arătat că O.T. a avut acces, prin reprezentanții ei de marcat, la pozițiile eligibile de primari și consilieri. În toată această perioadă, tineretul a fost alături de generația vârstnică, generația în care a găsit conexiunea către trecut și inserția în tradiția și istoria partidului. Nu a existat un real conflict între generații. El a fost folosit mai mult de persoane străine partidului ce căuta să-i subrezescă imaginea. O.T. nu a fost niciodată locul unor dizidențe care să frângă aripi în partidul nostru.

Vă rog să vă referiți și la relațiile internaționale ale OTPNȚCD.

Înca din 1990, O.T. s-a înscriș în membru observator în cadrul structurilor tineretului democrat european. În vara lui 1993 a obținut calitatea de membru cu drepturi pline la Tineretul Creștin Democrat European. De dată recentă, am fost primiți în cadrul Tineretului Creștin Democrat Mondial.

Dle Opriș, care ar fi rezultatele organizației pe care ați condus-o timp de doi ani și care ar fi insuccesele?

Un aspect pozitiv este buna imagine pe care O.T. o are atât în cadrul Internaționalei Creștin Democrate și în general în rândurile tineretului angrenat în planul politic. Un punct de asemenea favorabil este și armonia pe care am realizat-o în raport cu conducerea

partidului și cu organizațiile speciale ale PNȚCD. În legătură cu aceasta, există niște minusuri în colaborarea dintre OTPNȚCD și TUNTCDC. Sună căteva puncte de vedere divergențe a căror explicație eu o găsesc în diferențele ce există între statutul partidului și regulamentele de funcționare ale O.T. și TUNTCDC. Aceste divergențe au fost exprimate în repetate rânduri, dar am convins că vor fi estompeate prin amendarea regulamentele de funcționare al tineretului și punerea în acord a acestuia cu conținutul statutului partidului. Trebuie să spun că și au făcut diverse interpretări și să nu săracă uneori discuții în contradictoriu, dar atunci când s-a pus problema unor acțiuni concrete, "divergențele" s-au estompat. Cred că s-ar impune un dialog mai strâns cu șefii organizațiilor judecătoare. Noi am efectuat numeroase deplasări în teritoriu, dar aceasta nu trebuie să rămână singura modalitate de comunicare. și aici să menționez faptul că nu am reușit să scoatem un buletin de informații care ar ușura foarte mult circulația informației de la centru spre județe, după cum trebuie să spunem că nu există uneori, din partea unor organizații judecătoare, interesul de a ne informa în legătură cu activitatele lor. Există organizații judecătoare de tineret în toată țara cu excepția judecătorilor Covasna și Harghita, unde există doar comitete interime de inițiativă. De asemenea, ar fi de dorit ca organizația de tineret să fie în viitor mai bine susținută în sfera parlamentară decât a fost până în prezent. Ar mai exista o laconă care ne aparține și anume faptul că acel departament de studiu pentru problemele tineretului nu a fost o preocupare destul de consistentă din partea actualului Birou. Sperăm ca acest departament să fie pe viitor locul în care să se nască politica pentru tineret și pentru partidul nostru.

Ar avea opozanți consecvenți în interiorul organizației?

Am încercat întotdeauna prin discuțiile pe care le-am avut să estompeze conflictele. Cred că despre acest aspect ar fi mai în măsură să-și formuleze opinile colaboratorii mei. În tot cazul sunt gata odată cu analiza oficială pe care o voi face cu prilejul Conferinței naționale a OTPNȚCD să pun în lumină toate minusurile activității mele - vorbesc aici de ceea ce am făcut sau am spus și nu de ceea ce mi se atribuie. Consider că voi fi judecat de colegii mei din aceeași opțiune cu care ei își judecă propriile activități politice.

Ce ați recomandat viitorului președinte al Organizației de Tineret?

Ar recomanda două lucruri: întâi de toate să reușească să estompeze orice divergență ce ar putea să apară în rândurile celor pe care îi va conduce, să se situeze deasupra uneia sau alteia dintre părți, să caute să medieze situațiile posibil conflictuale, care ar antrena viața politică și evident să întărescă, în cadrul partidului, imaginea Organizației de Tineret. În al doilea rând trebuie să lucreze în echipă, lucru esențial pentru o activitate cu adevărat profesională.

Ce statut veți avea după încheierea Conferinței Naționale?

Evident că îmi voi exercita calitatea de deputat în cadrul circumscripției Prahova, și pe cea de membru în Comisia de Sănătate și Protecție a Familiei. Îmi declar de pe acum disponibilitatea de a fi oricând mi se va cere un sprijinitor al viitorului Birou al O.T. În plus voi desfășura în cadrul partidului activitatea politică conform cu funcția pe care o am și anume de membru supleant în Biroul de Coordonare și Control al partidului.

Revenind la problemele

Organizației, care ar fi cea mai eficientă modalitate de a activa în cadrul Biroului Național al Tineretului?

După părere mea ar trebui întărită ideea exprimată de altfel în regulamentul Organizației de Tineret - constituinții pe lângă Biroul Național, pe lângă Birourile organizațiilor judecătoare, a comisiilor speciale (Comisia de programe politice, Comisia de relații externe etc) care ar permite specializarea tinerilor pe anumite sectoare politice. Tinerilor nu le place să facă o politică de cafea, ei doresc să fie eficienți în ceea ce fac. Activitatea în aceste comisii va lăsa posibilitatea unor diferențieri în plan politic și afirmarea personalității fiecăruia.

Vă rog să mutați delicat relație dintre generația tânără și cea vârstnică din cadrul PNȚCD.

Au fost voci și din afară partidului, dar și din interiorul lui, care au acuzat generația tânără a partidului nostru, deoarece propulsată în hierarhia de conducere, că este reprezentată prin personaje veleitate, setoase de ascensiune politică și care și-au propus ca unic scop puterea. Ba unii chiar ne-au acuzat de faptul că dorim înflăcătura, foarte rapidă și cu orice preț, a generațiilor mai vârstnice. Eu consider că aceste afirmații sunt departe de realitate, nu s-a văzut nimic reprobabil în

activitatea noastră și nici nu se va vedea încă nu acesta este scopul nostru. Generația mai tineră colaboră cu noi și dă surplus de dinamism partidului nostru. Este vorba de o luptă pentru sursele noastre, consider că indiferent de vîrstă putem să joacă în joc și să obținem rezultate. Afirmă că generația care nu are convingerile închisorilor sau care sunt "impuri". Consider că există o coaliție bună pentru cine vrea să o vadă și să se înțeleagă. Înțeleg că există o coaliție bună pentru realitate. Pentru faptul că tinerii nu sunt încă bine organizate, cred că sunt adevărate "rezervoare" de energie, care să organizeze a partidului va trebui să sprijine pe tineret. Actuala relație convinsă că și secretariatul partidului recunoaște acest lucru. Faptul că tinerii și punctele slabă și defectele unor lideri sunt un lucru bun, care dovedește că suntem un partid democratic. Personal consider să nu iubim superiori și conduceri, nu ca mirea și zahărul, ci ca sare în bucurie și arătând dacă e ceva în neregulă și totodată propunând soluții.

A consimnat Ovidiu Patrăcan

Cu ocazia Sfintelor Sărbători de Paște

FIRMA
JAMIL ZAMEL Ltd.

Str. Grigore Mora nr.31,
tel: 2122257, 21222686;
fax: 3129793

acordă în mod
exceptional

reduceri de
preț

I LIKE
AUSTRIA
AT THE HEART OF EUROPE

NAPOLITANE CACAO DUBLE
COCONUT-CAPUCINO
JUICE ORANGE 1.5 l
JUICE LEMON 1.5 l

MIRINDA (cutie 0.5 l)

BISCUIȚI PRINZEN ROLL CU
CREMĂ DE CIOCOLATĂ

ȘI ALUNE

SUCURI NATURALE ORANGE
GRAPEFRUIT, MULTIVITAMINES
SUC DE ROȘII

BERE GOLD FASSL
(sticlă de 0.330 l)

următoarele
produse importate

AUSTRIA

15%
15%
10%

15%
15%
10%

Dreptatea